

Skladišče

PL

ZAKONI

Merkur /34, 1936

347.991(497.1)(094.5)

0143215

COBISS

UNIVERZA V LJUBLJANI
KULINICA PRAVNE FAKULTE

UREDBE

EZEK

Državni svet in Upravna sodišča

Zbirka ustavnih, zakonskih in uredbenih
predpisov o njih organizaciji in pristojnosti
ter o postopanju pred njimi

Zbral in priredil

Dr. Rudolf Andrejka,

hon. univ. profesor

Druga, pregledana izdaja

V Ljubljani 1936

Založila in natisnila tiskarna Merkur d. d. v Ljubljani
(Predstavnik tiskarne O. Mihačlek)

V založbi tiskarne Merkur v Ljubljani

so izšle naslednje knjige:

Zakoni in uredbe:

1. zv.: Zakon o nelojalni konkurenci, broš. Din 6.—.
2. zv.: Pravilnik o pomožnem osebju drž. prometnih ustanov v resortu ministrstva za promet, broš. Din 8.—.
3. zv.: Zakon o javnih beležnikih (notarjih), broš. Din 12.—.
4. zv.: Zakon o glavni kontroli, broš. Din 10.—.
5. zv.: Zakon o občem upravnem postopku. Druga, pregledana izdaja. Broš. Din 20.—, vez. Din 25.—.
6. zv.: Uredba, s katero se določa tarifa o nagradah javnih notarjev. — Pravilnik za izvršitev zakona o javnih notarjih. — Zakon o izpremembi in dopolnitvi § 244. zakona o javnih notarjih. — Uredba o številu in sedežih javnih notarjev, broš. Din 18.—, vez. Din 25.—.
7. zv.: Zakon o uradnikih, broš. Din 18.—. Razprodano.
8. zv.: Pravilnik o poslovanju krajevnih (mestnih) kontrol in komisarjev za izredne preglede, broš. Din 12.—.
9. zv.: Zakon o državnem prometnem osebju, broš. Din 14.—.
10. zv.: Pravilnik za voditev zemljiških knjig. Razprodano.
11. zv.: Ustava kraljevine Jugoslavije. Druga, pregledana izdaja. Broš. Din 8.—.
12. zv.: Zakon o volilnih imenikih. — Zakon o volitvah narodnih poslancev. Razprodano. Glej 43. zvezek.
13. zv.: Zakon o društvi, shodih in posvetih. Druga, z izpr. in dop. izpopolnjena izdaja. Broš. Din 6.—.
14. zv.: Uredba o lekarnarski zbornici, broš. Din 8.—.
15. zv.: Zakon o izpremembah in dopolnitvah zakona o volitvah narodnih poslancev. — Zakon o volitvi senatorjev, broš. Din 8.—. Glej tudi 43. zvezek.
16. zv.: Zakon o obrtih. Razprodano. Novo izdajo gl. zv. 33.
17. zv.: Zakon o poslovnem redu v narodni skupščini. — Zakon o poslovnem redu v senatu, broš. Din 15.—. Razprodano.
18. zv.: Zakon o meščanskih šolah, broš. Din 5.—.
19. zv.: Zakon o lovu, broš. Din 7.—.
20. zv.: Zakon o zadrugah državnih uslužbencev, broš. Din 5.—.
21. zv.: Uredba o povračilu potnih in selitvenih stroškov civilnih državnih uslužbencev, broš. Din 7.—.
22. zv.: Obča univerzitetna uredba, broš. Din 15.—.
23. zv.: Uredba o draginjskih dokladah državnih uslužbencev, — Uredba o draginjskih dokladah državnih upokojencev, broš. Din 6.—. (Novo besedilo uredb gl. zv. 45.)
24. zv.: Gradbeni zakon, broš. Din 8.—. Razprodano.
25. zv.: Zakon o taksah, broš. Din 45.—. Razprodano.
26. zv.: Taksni in pristojb. pravilnik, broš. Din 30.—, vez. Din 35.
27. zv.: Uredba o sodnem poslovníku in Sodni poslovnik za sodišča prve in druge stopnje, z obrazci, broš. Din 30.—, vez. Din 36.—.

43.215

X¹⁶

PL

Zakoni in uredbe

XXXIV. zvezek

Državni svet in Upravna sodišča

Zbirka ustavnih, zakonskih in uredbenih predpisov
o njih organizaciji in pristojnosti ter o postopanju
pred njimi

Zbral in priredil

Dr. Rudolf Andrejka,
hon. univ. profesor

Druga, pregledana izdaja

K-821

Ljubljana 1936

Založila in natisnila tiskarna Merkur d. d. v Ljubljani
(Predstavnik tiskarne O. Mihálek)

D
Narodna
banka FLRJ
1. 6. 2022

VSEBINA

	Stran
1. Ustavne določbe	1— 7
2. Zakon o državnem svetu in upravnih sodiščih . .	7—19
3. Zakon o poslovnem redu pri državnem svetu in upravnih sodiščih	20—36
4. Iz zakona o ureditvi vrhovne državne uprave . .	36—41
5. Iz zakona o ureditvi predsedništva min. sveta . .	41—42
6. Iz uredbe o razdelitvi na oddelke predsedništva ministrskega sveta in ministrstev	42—43
7. Iz zakona o občnem upravnem postopku	43—44
8. Iz zakona o občinah	44—46
9. Iz zakona o uradnikih (§ 2., §§ 183.—247. in § 346.)	46—65
10. Iz zakona o notranji upravi (VIII. poglavje. — Od- govornost)	65—83
11. Taksni predpisi (tarifna post. 52. zakona o taksah)	83—84
12. Področje oddelkov državnega sveta	84—85
Stvarno kazalo	87—95

— — — — —

1.

Iz ustave kraljevine Jugoslavije.*

VIII. oddelek.

Upravna oblast.

Člen 78.

Kralj in narodna skupščina smeta obtožiti ministre zaradi prekršitve ustave in državnih zakonov, učinjene v službeni dolžnosti. Za škode, ki jih prizadenejo ministri državljanom z nezakonitim izvrševanjem službe, je odgovorna država, minister pa je odgovoren državi.

Člen 79.

Minister sme biti obtožen tako v času, ko traja njegova služba, kakor tudi v petih letih po odstopu.

Predlog, da se minister obtoži, se mora podati pismeno in navesti se morajo točke obtožbe.

Če obtoži ministra narodna skupščina, se mora odločba, da se minister postavi pred sodišče, skleniti z večino dveh tretjin glasov skupnega števila narodnih poslancev.¹

Člen 80.

Podrobnejše določbe o ministrski odgovornosti se izdajo s posebnim zakonom.²

* Ustava kraljevine Jugoslavije z dne 3. septembra 1931, »Službene novine« z dne 3. septembra 1931, št. 200, in pril. z dne 9. septembra 1931, št. 207/LXVI/427; »Službeni list« št. 338/53 iz l. 1931.

¹ Člena 78. in 79. sta v bistvu posneta po členih 91. in 92. vidovdanske ustave z dne 28. junija 1921.

² V členu 93., odst. 1., vidovdanske ustave so bile te posebne določbe glede sestave državnega sodišča: Ministrom

Samouprava.

Člen 88.

V vsaki banovini kot samoupravnem telesu poslujeta banovinski svet in banovinski odbor.

Člen 89.

Banovinski svet se voli na štiri leta z občnim, enakim in neposrednim glasovanjem po določbah zakona.

Svet voli iz svoje srede banovinski odbor, ki je samoupraven izvršilni organ v banovini.

Ban postavlja in razrešuje banovinske uradnike na predlog banovinskega odbora.

Člen 90.

Banovinski svet sme urejati posamezne panoge banovinske uprave in življenja z banovinskimi uredbami na podstavi pooblastitve v zakonu o ureditvi banovin ali z drugimi zakoni.

Banovinske uredbe imajo v dotični banovini moč zakona. Ne smejo biti v navzkrižju niti z ustavo niti z veljavnimi zakoni; drugače se ne smejo uporabljati.

Člen 91.

Banovinski odbor pripravlja predloge banovinskih uredb, sklepa pa o njih banovinski svet.

sodi državno sodišče. »Državno sodišče je sestavljeno iz šestih državnih svetnikov in šestih kasacijskih sodnikov, ki jih izvoli vsako teh teles z žrebom v svoji plenarni seji. Predsednik temu državnemu sodišču je predsednik kasacijskega sodišča.«

V čl. 80. sedanje ustave napovedani posebni zakon o ministrski odgovornosti še ni izdan. Prej je bila ta snov urejena z zakonom o ministrski odgovornosti z dne 20. junija 1922, »Službene novine« št. 150/XXV, »Uradni list« št. 249/79, ki je bil nadomeščen z zakonom o ureditvi vrhovne državne uprave (III. oddelek, čl. 15. do 30.) z dne 31. marca 1929, »Službene novine« št. 78/XXXII, »Uradni list« št. 140/38 iz leta 1929.

(Dotične določbe glej pod št. 4. te zbirke.)

Banovinske uredbe proglašajo in razglašajo ban, ki zahteva poprejšnje pritrditve državnega sveta glede njih zakonitosti. Če odredi državni svet svojo pritrditev, se uredba ne more razglasiti.³

Državni svet mora izdati ali odredi pritrdilo najkasneje v mesecu dni. Če se državni svet ne izjavi v tem roku, velja, da je pritrditev izdana.

Člen 93.

Ban oziroma z zakonom določeni državni organ ima pravico, da ustavi vse sklepe banovinskega sveta in banovinskega odbora ali občinskega zbora in odbora, ki so v nasprotju z ustavo, zakoni in uredbami. Zoper banovo odločbo gre v zakonitem roku pritožba na državni svet.⁴

Prav tako se smejo ustaviti tudi oni sklepi in izjave, ki so škodljivi za občne državne interese. V teh primerih je v zakonitem roku vložiti pritožbo na ministrstvo za notranje posle.

³ Ta določba velja samo za uredbe banovinskega sveta, organiziranega po členih 89. in 90. ustave, ne pa za sklepe banskih svetov, ustanovljenih po § 26. zakona o banski upravi zgolj kot posvetovalnih organov banovih (glej dotični pravilnik z dne 3. junija 1930. »Službene novine« št. 149/LV, »Službeni list« št. 105/19 iz l. 1930.). Primer take, v zakonu že napovedane, a zaradi še vedno neizvršenega osnovanja banovinskih samouprav doslej še ne izdane banovinske uredbe glej v § 113. zakona o lovu z dne 5. decembra 1931. (Služb. nov. št. 285 A/XCIV/697 iz l. 1931. — Služb. list št. 84/7 iz l. 1932.)

⁴ Prim. glede sklepov občinskih odborov deloma nasprotno ureditev v § 125. zakona o občinah, zlasti glede omejitve upravnosodne kontrole na upravno sodišče in izločitve državnega sveta od razsojanja v takšnih primerih (§ 125., odst. 4.) vzlic izrečni določbi ustave. Glede drugega odstavka člena 93. ustave prim. § 130. zakona o občinah, ki dopušča skladno z ustavo zoper ustavitve dotičnih sklepov in izjav pritožbo na ministra za notranje posle, izključuje pa zoper ministrov odločbo nadaljnja pravna sredstva.

Člen 98.

Za spore upravnega značaja se ustanavljajo upravna sodišča. Z zakonom se določijo njih sedež, pristojnost in ustroj.⁵

Člen 99.

Državni svet je vrhovno upravno sodišče. S posebnim zakonom se določijo način postavljanja članov državnega sveta kakor tudi sestava, pristojnost in postopanje pred njim.⁶

IX. oddelek.

Sodna oblast.

Člen 100.

Sodišča so nezavisna. Pri izrekanju pravice niso pod nobeno oblastjo, nego sodijo po zakonih.

⁵ Slične določbe je imela tudi vidovdanska ustava v VIII. oddelku, § 102.

⁶ V členu 103. vidovdanske ustave sta bila sestava in pristojnost državnega sveta podrobneje ustanovljena in zasedrana. Vsebina dotičnega člena je bila naslednja:

Člen 103.

Državni svet je vrhovno upravno sodišče. Člane državnega sveta postavlja kralj na predlog predsednika ministrskega sveta, in sicer na ta način: Polovico članov imenuje kralj izmed dvojnega števila članov, ki jih predlaga narodna skupščina, drugo polovico pa izvoli narodna skupščina izmed dvojnega števila, ki ga predlaga kralj. Popolnjevanje izpraznjenih mest državnih svetnikov se določi s posebnim zakonom, ki sme tudi odstopiti od gornjega načela.

Za člane državnega sveta se smejo postaviti samo oni višji uradniki ali javni delavci, ki imajo fakultetno izobrazbo in deset let državne službe ali javnega dela.

Najmanj dve tretjini državnih svetnikov morata imeti diplomu o dovršeni pravni fakulteti.

Člani državnega sveta se smejo odstaviti s svojih mest, prestaviti v druge poklice državne službe in upokojiti samo na podstavi sodne razsodbe. Če pa dovrše 70. življenjsko leto

Sodišča in pristojnost sodišč se smejo ustanavljati samo z zakonom.

Z zakonom se predpisuje, kako se volijo, postavljajo predsedniki sodišč in sodniki.

V rodbinskih in dedinskih stvareh muslimanov sodijo državni šerijatski sodniki.

Člen 101.⁷

Sodniki vseh sodišč so stalni. Sodniku se ne sme odvzeti njegovo zvanje, niti se ne sme iz kakršnegakoli vzroka odstaviti od službe zoper svojo voljo brez razsodbe rednih sodišč ali disciplinske razsodbe kasacijskega sodišča. Sodnik ne sme biti tožen za svoje sodno delovanje brez odobritve pristojnega sodišča.

ali če tako obole, da ne morejo izvrševati svojih dolžnosti, se morajo upokojiti.

Državni svet ima te-le dolžnosti:

1. Kot najvišje upravno sodišče rešuje spore upravnega značaja. Spori, zasnovani s pritožbami zoper ukaze in ministrske odločbe, se rešujejo pri državnem svetu v prvi in poslednji stopnji.

2. Kot upravni organ vrhovne državne uprave odloča o aktih upravnega značaja, za katere je treba njegove odobritve po posebnih zakonih.

3. Izvršuje nadzorstveno oblast nad samoupravnimi enotami po določbah zakona.

4. Rešuje spore o pristojnosti med državnimi upravnimi oblastmi, kakor tudi spore o pristojnosti med državnimi in samoupravnimi oblastmi.

5. Rešuje druge stvari, ki jih odkaže zakon v njegovo pristojnost. Podrobnejše določbe o sestavi, pristojnosti in postopanju pri državnem svetu se predpišejo s posebnim zakonom.

Določbe prvega odstavka čl. 103. vidovdanske ustave je prevzel v glavnem § 2. zakona o državnem svetu in upravnih sodiščih z dne 17. maja 1922 (štev. 2 te zbirke). Ta paragraf pa je bil z zakonom z dne 7. januarja 1929 razveljavljen, tako da postavlja člane državnega sveta odtlej le kralj na predlog ministrskega sveta.

⁷ Določbe člena 101. ustave se ne uporabljajo pet let od dne, ko stopi ustava v veljavo (člen 119. ustave), torej šele od 3. septembra 1936 dalje. Prim. tudi novelirani čl. 12. zakona o državnem svetu in upravnih sodiščih!

Sodnik se ne sme niti začasno prestaviti na drugo plačano ali neplačano javno službo brez svojega pristanka in brez odobritve kasacijskega sodišča.

Sodnik se sme premestiti samo s svojim pristankom.

Sodnik sme biti v službi do zvršetka 70. leta svojega življenja. Pred tem rokom se sme sodnik upokojiti samo na pismo prošnjo ali če telesno ali duševno tako oslabi, da ne more izvrševati svojih dolžnosti. V tem poslednjem primeru odloči o upokojitvi kasacijsko sodišče.

X. oddelek.

Državno gospodarstvo.

Člen 103.

Dokler narodno predstavništvo ne odobri predloženega proračuna, sme odobrovati dvanajstine za en mesec ali več mesecev. Če je narodna skupščina razpuščena, preden je proračun rešen, se proračun minulega računskega leta z ukazom podaljša najdalj za štiri mesece. Če se tudi v tem roku proračun ne reši, se sme proračun s kraljevim ukazom podaljšati do konca novega proračunskega leta.⁸

Člen 107.

Za pregledovanje državnih računov in nadziranje nad izvrševanjem državnega proračuna in samoupravnih proračunov obstoji glavna kontrola kot vrhovno računsko sodišče.

⁸ Prva dva stavka člena 103. sta istovetna s celo vsebino člena 114. vidovdanske ustave. Zadnji stavek je členu 103. na novo dodan.

Čl. 33., odst. 3., zakona o izpremembah in dopolnitvah zakona o državnem računovodstvu z dne 22. maja 1922, »Službene novine« št. 148, »Uradni list« št. 290, se sklada v bistvu z določbo 2. stavka člena 114. vidovdanske ustave (2. stavek člena 103. sedanje ustave). Omejitev v odst. 3., da sme kralj podaljšati proračun minulega računskega leta le s pristankom državnega sveta, ki je bila prevzeta v stari zakon o državnem računovodstvu iz čl. 174. srbske ustave iz l. 1903., ne velja več, in sicer že izza vidovdanske ustave, kot nasprotna členu 114. te ustave.

Predsednika in člane glavne kontrole voli narodna skupščina s kandidatne liste, ki jo sestavi državni svet in na kateri je predlagati dvakrat toliko kandidatov, kolikor je praznih mest.

Določbe o sestavi, pristojnosti in postopanju glavne kontrole se predpišejo z zakonom.⁹

2.

Zakon o državnem svetu in upravnih sodiščih.*

Oddelek I.

Organizacija sodišč.

Člen 1.**

Državni svet je vrhovno državno sodišče.

Državni svet ima trideset članov.

⁹ Čl. 107. sedanje ustave se sklada s členom 118. vidovdanske ustave (1., 2. in 5. odstavek). Zakon o glavni kontroli z dne 30. maja 1922, »Službene novine« št. 125, »Uradni list« št. 248/79 iz l. 1922., je imel v § 5., odst. 1., glede sestave glavne kontrole določbo, istovetno z drugim odstavkom § 114. vidovdanske in § 103. sedanje ustave. Ta določba je bila razveljavljena z zakonom z dne 7. januarja 1929, »Službene novine« št. 9/IV, »Uradni list« št. 15/5 iz l. 1929., in je bila na njeno mesto postavljena določba, da »predsednika in člane glavne kontrole postavlja kralj z ukazom na predlog ministrskega sveta«. Ker ta zakon z ustavo ni bil izrečno razveljavljen, menijo nekateri pravniki, da ta določba glede na čl. 118. ustave še velja, kar pa ne drži, ker je ustava v čl. 107. izrečno vzpostavila stare določbe § 5., odst. 1., zakona o glavni kontroli in so v § 118. mišljeni le takšni zakoni, ki niso v navzkrižju z ustavo.

* Zakon o državnem svetu in upravnih sodiščih z dne 17. maja 1922, »Službene novine« z dne 22. maja 1922, št. 111, »Uradni list« z dne 7. junija 1922, št. 167/60.

** Z zakonom z dne 7. januarja 1929. o izpremembah in dopolnitvah zakona o državnem svetu in upravnih sodiščih (»Službene novine« št. 9/IV, »Uradni list« št. 14/5 iz l. 1929.)

Člen 2.**

Člane državnega sveta postavlja kralj na predlog ministrskega sveta.¹

Člen 3.

Državni svet odloča v oddelkih iz petih članov.

En oddelek mora stalno obstajati za upravne spore finančnega značaja. Razpored svetnikov v oddelke se vrši z žrebom za vsako leto vnaprej.

Oddelkom predsedujejo predsednik, podpredsednik in štirje po činu najstarejši državni svetniki. Njih razpored v oddelke se vrši z žrebom.

Člen 4.**

Predsednik sme, da se vzdržuje enotnost v pravosodju pri državnem svetu, po potrebi sklicati občno sejo državnega sveta.

Občna seja je sklepčna, kadar sta navzočni vsaj dve tretjini vseh članov.

Odločbe občne seje so za oddelke obvezne.

Člen 5.

Za spore upravnega značaja se ustanavljajo upravna sodišča, katerih sedeže, pristojnost in organizacijo odreja ta zakon.

so bili izpremenjeni členi 1., 2., 4., 7., 8. in 12., razveljavljeni pa členi 48., 49., 50. in 51. **Izpremenjeni členi so tu označeni z **.**

¹ Prejšnje besedilo čl. 2. se je glasilo takole:

Člane državnega sveta postavlja kralj na predlog predsednika ministrskega sveta, in sicer na ta način: polovico članov imenuje kralj izmed dvojnega števila članov, ki jih predlaga narodna skupščina, drugo polovico pa izvoli narodna skupščina izmed dvojnega števila, ki ga predlaga kralj. Kralj imenuje na predlog predsednika vlade predsednika in podpredsednika izmed imenovanih državnih svetnikov (člen 103. ustave).

Izpraznjena ali na novo ustanovljena mesta v državnem svetu se popolnjujejo na isti način.

Člen 6.**

Krajevna pristojnost sedanjih upravnih sodišč se določa takole:

Krajevna pristojnost upravnega sodišča v Celju se razteza na območje Dravske banovine, upravnega sodišča v Zagrebu na območje Savske banovine, upravnega sodišča v Sarajevu na območje Vrbaske in Drinske banovine, upravnega sodišča v Beogradu na območje Dunavske in Moravske banovine, upravnega sodišča v Skoplju na območje Vardarske banovine in upravnega sodišča v Dubrovniku na območje Zetske in Primorske banovine.²

Člen 7.**

Vsako upravno sodišče ima predsednika in potrebno število sodnikov.

Ti se postavljajo s kraljevim ukazom na predlog ministra pravde.³

Člen 8.**

Upravno sodišče odloča v oddelkih treh sodnikov, od katerih eden predseduje. Razpored sodnikov po oddelkih vrši predsednik ali njegov namestnik. Oddelkom predsedujejo predsednik in sodniki, vnaprej določeni po činu.

² Prejšnje besedilo člena 6. je razveljavljeno s § 24., t. 5., finančnega zakona za leto 1933./34. z dne 31. marca 1933. »Službene novine« št. 74/XXIII/225, »Službeni list« št. 223/34. Glasilo se je takole:

Upravno sodišče ima svoj sedež v istem kraju kakor apelacijsko sodišče ter ima enako krajevno pristojnost z njim.

Minister pravde sme po zaslišanju ministrskega sveta določiti pri ustanavljanju za sedež upravnega sodišča tudi drug kraj v krogu te pristojnosti.

³ Besedilo prvega odstavka člena 7. je neizpremenjeno. Prejšnje besedilo 2. odstavka tega člena se je glasilo tako-le:

»Ti se postavljajo s kraljevim ukazom na predlog ministra pravde izmed dvojnega števila kandidatov, ki jih izbere državni svet. Predsednik se kandidira posebej.«

Člen 9.

Predsednika upravnega sodišča nadomešča v predsedniških poslih najstarejši predsednik oddelkov.

Člen 10.

Ako je več oddelkov upravnega sodišča, odloča o sporih finančnega značaja stalno isti oddelek.

Člen 11.

Za predsednika, podpredsednika in člane državnega sveta se smejo postavljati samo oni višji uradniki ali javni delavci, ki imajo fakultetno izobrazbo in deset let državne službe ali javnega dela. Najmanj dve tretjini državnih svetnikov morata imeti diplomo o dovršeni pravni fakulteti.

Za predsednika in člane upravnih sodišč se smejo postavljati samo oni, ki imajo diplomo o dovršeni pravni fakulteti in ki so prebili, in sicer: za predsednika najmanj deset let, za sodnike pa najmanj osem let uradniške službe v sodni ali upravni stroki kot javni pravni zastopniki. Leta, ki so jih prebili v teh raznih strokah, se seštevajo.

Člen 12.**

Člani državnega sveta in upravnih sodišč se smejo odpraviti s svojih mest, prevajati v druga zvanja državne službe in upokojiti s kraljevim ukazom na predlog predsednika ministrskega sveta oziroma ministra pravde.⁴

⁴ Prejšnje besedilo člena 12. se je glasilo takole:

»Člani državnega sveta in upravnih sodišč se smejo odpraviti s svojih mest, prevesti v druga zvanja državne službe in upokojiti samo na podstavi sodne razsodbe; toda če dovrše člani državnega sveta in predsedniki upravnih sodišč 70., člani upravnih sodišč pa 65. leto starosti ali če obole tako, da ne morejo izvrševati svoje dolžnosti, se morajo upokojiti.«

Primerjaj tudi člen 119. ustave (naveden na str. 5., prip. 7).

Člen 13.

Člani državnega sveta in upravnih sodišč ne morejo biti toženi za svoje sodno poslovanje brez odobritve občne seje državnega sveta. Brez odobritve upravnega sodišča oziroma državnega sveta in brez svojega pristanka se ne smejo odrejati za opravljanje drugih poslov nego onih, ki spadajo v področje njih rednega poslovanja.

Člen 14.

Disciplinarne kazni za kršitev službenih dolžnosti prisoja državnim svetnikom in upravnim sodnikom državni svet v občni seji. O disciplinarno kaznivih dejanjih vodi po zahtevi ministra pravde predhodno preiskavo predsednik državnega sveta ali pa predsednik upravnega sodišča. Minister pravde vlaga tudi tožbe pri državnem svetu zaradi disciplinarno kaznivih dejanj.

Oddelek II.

Pristojnost sodišč.

Člen 15.

Upravna sodišča sodijo o administrativnih sporih. Administrativen spor je samo med poedincem ali pravno osebo na eni in upravnim oblastvom na drugi strani ter obstoji, ako je akt upravnega oblastva kršil pravico ali v zakonu osnovan neposredni osebni interes tožiteljev.

Ali obstoji v danem primeru tak interes, se prepušča presoji sodišča.

Člen 16.

Med upravna oblastva je šteti tudi samoupravna oblastva.

Člen 17.

Državni svet odloča o pritožbah zoper razsodbe upravnih sodišč.

O tožbah zoper ukaze in ministrske odločbe odloča državni svet v prvi in poslednji stopnji.

Člen 18.

Poedinec, čigar pravica ali v zakonu osnovan neposredni osebni interes se je kršil z nezakonitim aktom upravnega oblastva, ima pravico pritožbe samo na eno višje upravno oblastvo. Zoper odločbo tega upravnega oblastva sme vložiti tožbo samo na upravno sodišče. Ako je to upravno oblastvo minister, se vloži tožba na državni svet.

Člen 19.

Tožba na upravno sodišče in na državni svet ni dopustna:

1. v stvareh, ki spadajo v pristojnost rednih sodišč;
2. v disciplinskih stvareh, kolikor ne bi bilo z zakonom drugače določeno;
3. v stvareh, v katerih in kolikor so upravna oblastva po pozitivnem pravu upravičena, odločati po prostem preudarku;⁵
4. zoper upravne posle rednih sodišč.

Člen 20.

Državni svet in upravna sodišča odločajo sama o svoji pristojnosti.

⁵ Glede kazensko policijskih razsodb upravnih in policijskih oblastev je zavzemal državni svet še l. 1929. stališče, da tožba zoper nje na državni svet ni dopustna (odločba občne seje z dne 1. junija 1929, št. 21.287). To stališče pa je v občni seji z dne 29. aprila 1933, št. 13.619, opustil in izrekel, da spadajo tudi policijsko-kazenske razsodbe z omejitvijo čl. 19., t. 3., in čl. 34., odst. 2., zakona o drž. svetu in upr. sodiščih pod upravno sodstvo.

Oddelek III.

Postopanje pri sodiščih.

Člen 21.

Tožba na upravno sodišče ali na državni svet (člen 17.), se mora vložiti v tridesetih dneh po vročitvi odločbe upravnega oblastva. Tožba zoper ukaz se vlaga na državni svet v dveh mesecih od dne, ko je bil ukaz objavljen v »Službenih novinah«. Ako je poslednji dan roka dan, ko sodišče ne posluje, se podaljša rok do prvega delavnika.

Tožba se vlaga pri sodišču ali neposredno ali po pošti na recepis.

Zaradi zaščite zakonitosti in javnega interesa sme odrediti minister za finance na sedežu upravnih sodišč posebne organe, ki nastopajo kot tožitelji v imenu države, ako se je z upravnim aktom prekršil zakon v korist poedincev. Če se je kršil zakon v korist posameznikov z ukazom, ministrsko odločbo, banovo odločbo, odločbo poveljnika žandarmerije ali odločbo kakšnega drugega oblastva o službenih razmerjih civilnih in vojaških državnih uslužbencev, pogodbenih uradnikov in dnevničarjev, kakor tudi takšnih nameščencev državnih prometnih naprav, tedaj nastopa v imenu države kot tožitelj pri državnem svetu glavna kontrola.⁶

Člen 22.

V tožbi je treba označiti tožitelja po imenu, priimku, poklicu in rednem bivališču, potem upravni akt, zoper katerega je tožba naperjena, in poedine točke, zaradi katerih se vlaga. V prilogi se mora predložiti akt sam v izvirniku ali v prepisu.

⁶ Poslednji stavek 3. odstavka § 21. se je dvakrat izpremenil; prvič z zakonom z dne 14. julija 1930, »Službene novine« št. 170/LXIV, »Službeni list« št. 102/49 iz l. 1930.; drugič s § 80., točko 10., finančnega zakona z dne 31. marca 1933. (»Službene novine« št. 74/XXIII/225, »Službeni list« št. 223/34.)

Kadar navaja tožitelj v tožbi, da ni mogel dobiti nobene odločbe od pristojnega upravnega oblastva v treh mesecih od dne, ko jo je ponovno zahteval s posebnim aktom, mora sodišče preiskati, ali je njegova navedba resnična; če se njena resničnost ugotovi, vzame tožbo v postopek, kakor da je pristojno oblastvo odbilo tožiteljevo zahtevo.

Člen 23.

Tožiti se sme:

1. da ni upravno oblastvo v svojem aktu nikakor uporabilo ali da ni pravilno uporabilo zakona ali zakonske uredbe;

2. da v postopku, ki se je vršil, ni upoštevalo predpisov postopka.

V tožbi se morajo navesti oziroma priložiti dokazi v izvirniku ali v prepisu.

Dokazila se smejo predložiti tudi na prvem naroku.

Člen 24.

Sodišče zavrača z odlokom, ne da bi pozvalo strank, tožbe:

1. naperjene zoper akte, ki so naštetih v členu 19., točkah 1., 3. in 4.;

2. vložene po preteku roka;

3. zoper upravne akte, zoper katere se je mogla vložiti pritožba na višje upravno oblastvo, pa se ni vložila;

4. ki se očitno ne opirajo na nikakršen v zakonu osnovan neposredni osebni interes;

5. o katerih je sodišče enkrat že dokončno odločilo.

Člen 25.

Sodišče razsoja praviloma o tožbi po javno opravljenem naroku in na podstavi činjenic, ki jih je ugotovilo upravno oblastvo.

Člen 26.

Če pa sodišče spozna, da je glede ugotovljenih činjenic v spisih protislovje ali da so činjenice v bistvenih

točkah ugotovljene nepopolno ali da se v upravnem postopku niso upoštevale oblike postopka, sme razsoditi takoj, da razveljavi akt, ne da bi pozvalo stranke.

Upravno oblastvo mora v tem primeru izvršiti vse, kar je odredilo upravno sodišče ter izdati nov upravni akt.

Člen 27.

Prav tako razsodi sodišče, ne da bi pozvalo stranke, če se je tožitelj v tožbi odrekel javnemu naroku in toženec ne zahteva izrečno, da se opravi o tožbi javen narok.

Člen 28.

V vseh drugih primerih, ki niso naštetih v členih 24., 26. in 27., odloča sodišče o tožbi po javnem naroku, na katerega se morata pozvati tožitelj in toženec.

Člen 29.

V vsakem primeru mora dati sodišče osebam, katerim bi bilo razveljavljenje upravnega akta na škodo, možnost, da se zaslišijo.

Člen 30.

Sodišče sme izključiti javnost zaradi javne npravnosti in javnega reda ali če so predmet razprave stvari zasebne ali rodbinskega življenja.

Člen 31.

Pri naroku sme biti navzočen tožitelj sam ali pa ga sme zastopati odvetnik.

Člen 32.

Po končanem naroku se posvetuje in glasuje sodišče o razsodbi v tajni seji. Sodnik poročevalec glasuje prvi, predsednik pa poslednji. Ostali sodniki glasujejo po vrsti od mlajšega do starejših.

O razsodbah se sklepa z absolutno večino glasov.

Člen 33.

Sodišče razsoja takoj. Izrek razsodbe se sme odgoditi samo izjemoma in sicer najdalj za osem dni.

Člen 34.

Z razsodbo se tožba ali zavrne ali pa se ji ugotovi. V tem drugem primeru se upravni akt razveljavi z razsodbo upravnega sodišča. Ako je treba izdati nov upravni akt, ga izda pristojno upravno oblastvo v smislu pripomb upravnega sodišča.

Če upravno oblastvo trdi, da je upravičeno izreči odločbo po prostem preudarku, mora sodišče tožbo zavrniti, če spozna, da je ta trditev osnovana.

Člen 35.

Kadar se tožba zavrne po členu 34., mora sodišče v razsodbi tožitelja obsoditi na plačilo stroškov.

Člen 36.

Tožba zoper upravne akte praviloma ne ovira njih izvršitve.

Vendar pa sme upravno oblastvo na tožiteljevo prošnjo odgoditi izvršitev upravnega akta do končne sodne odločbe, če to dopušča javni interes ali če bi prizadela izvršitev prosilcu škodo, ki se ne bi dala popraviti. V tem primeru mora vzeti upravno sodišče predmet takoj v postopek.

Oddelek IV.

Posebne določbe.

Člen 37.

Zoper razsodbe upravnih sodišč je dopustna pritožba na državni svet, in sicer v petnajstih dneh od dne, ko se je prejela razsodba upravnega sodišča.

Člen 38.

Pritožbo sme vložiti tožitelj, če je upravno sodišče tožbo zavrnilo, in toženo oblastvo, če je upravno sodišče razveljavilo njegov akt.

Člen 39.

Državno upravno oblastvo mora, kadar se pritoži na državni svet, priložiti pritožbi tudi odobritev pristojnega ministra.

Člen 40.

Pritožbe, ki ne ustrezajo predpisom členov 37. in 39., zavrne upravno sodišče z odlokom. Zoper ta odlok je dopustna pritožba na državni svet.

Člen 41.

Državni svet odloča o pritožbah, ne da bi pozival strank.

Člen 42.

Razsodbe državnega sveta in izvršne (pravnomočne) razsodbe upravnih sodišč so za upravna oblastva obvezne. Ta ne morejo zoper tožiteljevo voljo napraviti ničesar, kar bi nasprotovalo tem razsodbam.

Člen 43.

Če zahtevajo razsodbe državnega sveta in upravnih sodišč, da se izda nov upravni akt in ga upravno oblastvo ne izda v treh mesecih od dne, ko mu je bila vročena razsodba, ima tisti, v čigar korist se je izrekla razsodba, pravico, da se pritoži na državni svet. Državni svet izda v tem primeru odločbo, ki popolnoma nadomešča upravni akt.

Člen 44.

Zoper izvršne (pravnomočne) razsodbe upravnih sodišč in zoper razsodbe državnega sveta se sme zahte-

vati pri istih sodiščih obnova administrativnega spora ob pogojih, predpisanih v civilnosodnem postopku za obnavljanje sporov.

Obnovo spora sme zahtevati privatna oseba kot pravdna stranka, pa tudi upravno oblastvo, čigar akt je dal povod administrativnemu sporu, toda z odobritvijo pristojnega ministra.

Člen 45.

Če sodišče razvidi, da je zahteva za obnovo spora upravičena, razveljavi razsodbo, za katero gre, ter napoti stvar na pristojno upravno oblastvo v novo rešitev. Upravno oblastvo je vezano na pripombe sodišča.

Člen 46.

Spore o pristojnosti med upravnimi oblastvi, med samoupravnimi oblastvi in med upravnimi in samoupravnimi oblastvi rešuje državni svet.

Spor more nastati samo med oblastvi, ki odločajo po predpisih tega ali drugih zakonov v poslednji stopnji (člen 18.).

Predlog za rešitev spora, ki je nastal s tem, da odklanjajo oblastva od sebe pristojnost, sme podati samo prizadeta oseba, in sicer v petnajstih dneh, odkar ji je bila vročena odločba drugega oblastva.

Predlog mora biti opremljen s potrebnimi listinami.

Predlog za rešitev spora, ki je nastal s tem, da si dve oblastvi lastita pristojnost v isti stvari, sme podati vsako izmed prizadetih oblastev v roku, določenem v členu 21.

Spore o pristojnosti med upravnimi in rednimi sodišči rešuje kasacijsko sodišče.⁷

⁷ Prim. § 9. zakona o občnem upravnem postopku z dne 9. novembra 1930, »Službene novine« št. 271/XCIII/571; »Službeni list« št. 26/4 iz l. 1931.

Člen 47.

Natančnejše določbe o notranji ureditvi državnega sveta in upravnih sodišč, o njih potrebnem osebju, o postopku kakor tudi o nagradah odvetnikom se predpisujejo s kraljevo uredbo na predlog ministra pravde in po zaslišanju ministrskega sveta.

Oddelek V.

Prehodne določbe.

Členi 48.—51. (razveljavljeni).⁸

Člen 52.

Ko stopi ta zakon v veljavo, prestatenejo veljati vsi predpisi, ki nasprotujejo njegovim določbam.

V Beogradu, dne 17. maja 1922.

Aleksander s. r.

⁸ Členi 48. do 51. so bili, ker zastareli, razveljavljeni s § 7. zakona z dne 7. januarja 1929. (Glej stran 7, pripomba pod **!) Za upravno zgodovino je pomemben le še čl. 48., čigar prejšnje besedilo se je glasilo:

»Dokler se ne sklene zakon o ureditvi sodišč za vso državo in o določitvi krajevne pristojnosti apelacijskih sodišč, je upravnih sodišč šest: v Beogradu za Srbijo in Vojvodino; v Zagrebu za Hrvatsko in Slavonijo z Medjimurjem; v Celju za Slovenijo s Prekmurjem; v Sarajevu za Bosno in Hercegovino; v Skoplju za Južno Srbijo; v Dubrovniku za Dalmacijo in Črno goro.«

Glede činov in položaja osebja državnega sveta in upravnih sodišč, o katerem je imel člen 51. začasne določbe, glej razpored zvanj po zakonu o uradnikih z dne 31. marca 1931. v štev. 9. (str. 63) te zbirke.

3.

Zakon o poslovnem redu pri državnem svetu in upravnih sodiščih.*

I. oddelek.

Organizacija državnega sveta in upravnih sodišč.

§ 1.

Predsednik državnega sveta predstavlja državni svet proti vsem oblastvom. Predsednik vodi in nadzira poslovanje državnega sveta. Nadomestuje ga podpredsednik, kadar pa je ta zadržan, najstarejši predsednik oddelka.

§ 2.

Državni svet ima poleg predsednika, podpredsednika in članov enega glavnega tajnika, šest referentov in šest tajnikov, šest pisarjev, enega arhivarja in potrebno število prepisovalcev in služiteljev.

Glavni tajnik, referenti, tajniki in pisarji morajo imeti dovršeno pravno fakulteto.

Glavnega tajnika, referente in vse tajnike v glavnih skupinah postavlja kralj na predlog predsednika ministrskega sveta, ostale tajnike in pisarje pa predsednik ministrskega sveta z dekretom. Prepisovalce in služitelje postavlja predsednik državnega sveta.

§ 3.

Dolžnost glavnega tajnika je, da vodi po predsednikovih odredbah in navodilih administracijo državnega sveta. Obenem je zapisnikar občne seje državnega sveta.

* »Službene novine kraljevine Srba, Hrvata i Slovenaca« z dne 7. junija 1929, št. 132/LV/296. — »Uradni list« z dne 21. junija 1929, št. 262/63.

Ce je zadržan, ga nadomestuje po činu najstarejši referent. Referenti imajo čin in prejemke dosedanjih prvih tajnikov.

Dolžnost referentov je, da izdelujejo referate o posameznih predmetih. Referenti nimajo pravice, glasovati pri sejah. V dolžnosti jih podpirajo tajniki.

§ 4.

Predsednik sklicuje občne seje upravnega sveta ter jim predseduje. Kadar je zadržan, ga nadomestuje podpredsednik; če pa je tudi ta zadržan, po činu najstarejši predsednik oddelka.

§ 5.

Svetnike razporeja v oddelke in jim odreja namestnike predsednik državnega sveta. Sedanji razpored svetnikov po oddelkih mora ostati do dne 31. decembra t. l.

§ 6.

Državni svet ima šest oddelkov, izmed katerih mora biti vsaj eden za upravne spore finančnega značaja.

Področje poedinih oddelkov se določa v občni seji državnega sveta, predsednik pa poroča o tem predsedniku ministrskega sveta in skrbi, da se to razglasi v »Službenih novinah«. Izpremembe v že določenem področju se morajo objavljati na isti način.

§ 7.

Vsak oddelek ima svojega predsednika. Predsednik I. oddelka je sam predsednik državnega sveta, predsednik II. oddelka podpredsednik državnega sveta, predsedniki ostalih oddelkov pa so štirje po činu najstarejši svetniki. Vsak oddelek sme imeti po dva člana namestnika. Če so predsedniki oddelkov zadržani, jih nadomestujejo najstarejši člani oddelkov.

§ 8.

Sestava poedinih oddelkov se mora priobčiti predsedniku ministrskega sveta in razglasiti v »Službenih novinah«.

§ 9.

Če zaradi izpraznitve enega ali več mest v državnem svetu ali zaradi bolezni ali odsotnosti poedinih članov ni mogoče delovati v oddelkih, sme odrediti predsednik državnega sveta za ostali del leta oziroma do popolnitve izpraznjenih mest neogibno potrebne izpremembe v sestavi posameznih oddelkov. Prav tako sme izpremeniti razpored poslov v poedinih oddelkih, kadar to zahteva preobloženost dotičnih oddelkov ali nujna zadržanost posameznih članov državnega sveta.

§ 10.

Za spore, ki so že bili v razpravi, a se niso mogli dovršiti v oddelku do konca leta, sme odrediti predsednik državnega sveta, da jih rešijo isti svetniki, ki so sestavljali dotedanji kolegij.

§ 11.

V posameznih oddelkih razdeljuje posle članom oddelka in referentom predsednik oddelka. Referente dodeljuje posameznim oddelkom predsednik državnega sveta.

§ 12.

Predsednik mora skrbeti za to, da se vzdržuje enotnost v judikaturi državnega sveta. V ta namen skliče po potrebi občno sejo državnega sveta, da odloči o pravnih vprašanjih, ki so jih rešili oddelki državnega sveta različno.

§ 13.

Odloki in ramsodbe državnega sveta o važnejših pravnih vprašanjih, ki so bili predmet spora, zlasti vse

rešitve, ki se tičejo veljavnosti uredb, se morajo vpisovati v poseben seznam, ki je pri predsedniku državnega sveta. Če misli kateri izmed svetnikov oddelka, da mnenje večine v pravnem vprašanju nasprotuje odločbi, že vpisani v seznam, se mora izrek razsodbe ali odločbe ustaviti ter se predlaga predsedniku državnega sveta, naj skliče občno sejo. Ta mora po referatu onega sodnika, ki je predlagal razsodbo, po referatu še enega poročevalca, ki ga določi predsednik državnega sveta in po izčrpnih debatah odločati o tem pravnem vprašanju. Ta odločba mora biti za podstavo razsodbi, ki je dala povod za to, ter se mora vpisati v posebno knjigo »Odločbe občne seje državnega sveta« in razglasiti v »Službenih novinah«. Tako vpisane odločbe občne seje so obvezne za vse oddelke državnega sveta vse dotlej, dokler se ne predručajijo v občni seji po zaslišanju dveh poročevalcev.

§ 14.

Referati za občno sejo državnega sveta morajo biti v primeru § 13. spisani, razmnoženi in pravočasno pred občno sejo priobčeni vsem članom državnega sveta.

§ 15.

O katerih vprašanjih in v kakšnem vrstnem redu naj se glasuje, določi predsednik; toda tudi občna seja sme, če predlaga to en član, sklepati o tem.

Glasovanje se vrši po činu državnih svetnikov, pričenši z najmlajšim.

Za pravnomočen sklep je potrebna absolutna večina glasov.

Če ni dobilo nobeno mnenje absolutne večine, se vrši glasovanje iznova, predlogi pa se po potrebi ločijo na več vprašanj.

§ 16.

Občnih sej državnega sveta se smejo udeleževati in jim biti dodeljeni tudi referenti in tajniki, glasovati pa ne smejo.

§ 17.

Kadar mora izvršiti državni svet po posebnem zakonu kakšno volitev, se izvrši volitev s tajnim glasovanjem, ako ni o tem s posebnim zakonom odrejeno drugače.

§ 18.

Tajno glasovanje se vrši v občni seji državnega sveta z enakimi listki, na katere zapiše vsak državni svetnik kandidatovo ime. Vzdrževati se glasovanja in oddajati prazne listke ni dopustno.

Listki, na katerih so zapisana imena kandidatov, se zaprti vroče predsedniku.

Predsednik odpre te listke ter glasno prečita ime in priimek kandidata, zapisanega na njih. Potem izroči vse te listke svetniku, najmlajšemu po imenovanju, ki prav tako glasno prečita imena zapisanih kandidatov.

Glasovalni listki se po vsakem dovršenem glasovanju takoj uničijo.

§ 19.

Po končanem glasovanju proglasi državni svet za izvoljeno ono osebo, ki je dobila absolutno večino glasov.

§ 20.

Če ne dobi pri prvem glasovanju nihče absolutne večine, se glasuje takoj samo med onima osebama, ki sta dobili največ glasov; za izvoljeno velja tedaj tista oseba, ki je dobila pri tem ponovnem glasovanju relativno večino glasov.

§ 21.

Če bi dobili bodisi pri prvem bodisi pri drugem glasovanju dve osebi enako število glasov, smatra državni svet za izvoljeno ono osebo, ki jo določi žreb.

§ 22.

Posle, ki spadajo po specialnih zakonih v pristojnost državnega sveta kot organa aktivne uprave, rešuje državni svet v občni seji. Po značaju stvari sme odkazati predmet posebnemu odboru, sestavljenemu iz petih državnih svetnikov, ki jih izvoli po strokovnosti občna seja in ki prouče predmet ter predlože občni seji pismen referat.

§ 23.

Upravna sodišča imajo predsednika in potrebno število sodnikov, tajnikov, pisarjev, prepisovalcev in sluziteljev.

Upravna sodišča sodijo po oddelkih, ki jih po potrebi sestavlja predsednik sodišča.

Sodnike in njih namestnike razporedi v oddelke predsednik na koncu vsakega leta za prihodnje leto.

§ 24.

V oddelku za spore finančnega značaja naj bosta po možnosti dva člana iz finančne upravne stroke.

§ 25.

Predpisi §§ 1., 9., 10. in 11. veljajo tudi za upravna sodišča.

§ 26.

Državni svetniki in upravni sodniki morajo, preden nastopijo službo, priseči tako, kakor je predpisano za sodnike rednih sodišč.

§ 27.

Glede odmora in odsotstva predsednika, članov in ostalega osebja državnega sveta kakor tudi predsednikov, sodnikov in ostalega osebja upravnih sodišč veljajo določbe člena 52. zakona o sodnikih rednih sodišč z dne

8. januarja 1929 in §§ 93., 94. in 95. zakona o ureditvi rednih sodišč z dne 18. januarja istega leta.

§ 28.

Predsedniki upravnih sodišč morajo predložiti po preteku vsakega leta državnemu svetu poročilo o delovanju sodišča. V poročilu mora biti razloženo celokupno stanje delovanja, število sporov po posameznih upravnih strokah in število sporov iz posameznih upravnih edinic.

Razen tega se morajo označiti v poročilu vsi važnejši spori, ki bi utegnili služiti kot gradivo za podstavo zakonodajnemu delovanju ali služiti kot navodilo za uporabo oblastvu, ki nadzira upravne in samoupravne organe.

Državni svet pretehta ta poročila v občni seji ter sestavi in predloži na osnovi teh poročil in svojega celokupnega letnega delovanja ministru pravde poročilo, kakršno predlagajo tudi njemu upravna sodišča. Temu poročilu priloži tudi poročila upravnih sodišč.

II. oddelek.

Pristojnost in postopanje državnega sveta in upravnih sodišč.

§ 29.

Zoper upravne akte občinskih oblastev, s katerimi se kršijo pravice ali neposredni osebni interesi posameznikov, je dopustna po čl. 18. zakona o državnem svetu in upravnih sodiščih pritožba na prvo nadrejeno upravno oblastvo. Zoper njegovo odločbo se sme vložiti tožba pri onem upravnem sodišču, v čigar krajevno pristojnost spada to upravno oblastvo.

§ 30.

Ko dobi upravno sodišče tožbo, zahteva o tem predmetu vse spise, ki jih mora poslati upravno oblastvo v

določenem roku, ne pozneje nego v enem mesecu. Če so med spisi dokumenti zaupnega značaja, se ne smejo prečitati v javni seji in tudi ne dati na vpogled strankam brez odobritve upravnega oblastva.

§ 31.

Ko prejme upravno sodišče tožbo in si priskrbi spise, se odkaže predmet po predsednikovi odločbi enemu sodniku kot poročevalcu, ki mora tožbo proučiti in predložiti seji pismen referat. Ta referat mora obsezati nastopne podatke:

1. ali gre za primer iz čl. 24. zakona o državnem svetu in upravnih sodiščih;
2. ali gre za primer iz čl. 26. istega zakona;
3. ali gre za primer iz čl. 27. istega zakona.

O poročilu sodnika poročevalca odloči sodišče s posebnim sklepom, ali ga sprejme ali ne.

Če sodišče spozna, da ne gre za nobenega izmed navedenih primerov, odloči, da se bo razsojalo o stvari v javni seji ter odkaže predmet tajniku, ki določi narok po členu 28. zakona o državnem svetu in upravnih sodiščih.

§ 32.

Kadar se je vložila tožba pri upravnem sodišču zato, ker ni hotelo izdati upravno oblastvo tožilcu nobene rešitve (člen 22. zakona o državnem svetu in upravnih sodiščih), pa bi izdalo upravno oblastvo svojo rešitev v času med vložitvijo tožbe in odločbo sodišča, mora izjaviti tožilec v 15 dneh sodišču, ali je s to rešitvijo zadovoljen ali pa vztraja pri tožbi. V prvem primeru se postopanje ustavi, v drugem pa se mora nadaljevati. Če ne poda tožilec v 15dnevnem roku nobene izjave, velja, da je zadovoljen ter se mora postopanje po prvi tožbi ustaviti.

§ 33.

Ko odredi upravno sodišče narok, vroči tožilcu s pozivom vred odgovor toženega upravnega oblastva na tožbo, če ga je predložilo.

Če je tožena stranka država, se pozove upravno oblastvo, ki je izdalo odločbo, naj odredi svojega zastopnika ali pa naj predloži pismene izjave.

Če bodisi tožilec bodisi toženec ne pride na narok, ne ovira to dela sodišča, ki odloča tudi brez navzočnosti pravnih strank.

§ 34.

Vsi akti državnega sveta in upravnih sodišč se vročajo po civilnosodnem postopanju.

Če obseza območje upravnega sodišča oblasti z različnimi civilnosodnimi postopani, se uporablja, dokler se ne izenači civilnosodno postopanje, ono postopanje, ki velja na sedežu sodišča.

Sodišče sme odrediti pred razpravo vse potrebno, da se nedostatki glede činjenic in postopanja popravijo, in sicer po svojem članu referentu, ki ga določi predsednik, ali po pristojnem oblastvu.

§ 35.

Upravno sodišče odloča po predpisih členov 32., 33. in 34. zakona o državnem svetu in upravnih sodiščih.

§ 36.

Na razpravi dobi najprej besedo sodnik poročevalec, da razloži stanje in bistvo spora. Potem se da beseda tožilcu, da tožbo obrazloži in zagovarja. Kadar tožilec ni navzočen, se tožba prebere in vsebina priobči z morebitno pismeno izjavo tožilčevu. Za tožilcem dobi besedo zastopnik tožene stranke. Če ga ni, se prebere njegova izjava, ako jo je vložil.

Predsednik sodišča skrbi za to, da se sporni predmet dodobra pretrese ter zaključi razpravo, če vidi, da se je stvar popolnoma pretresla.

§ 37.

Tožena stranka sme pooblastiti činitelja, pristojnega za zaščito javnih koristi, da jo zastopa pred sodiščem;

ta organ pa sme poveriti to zastopanje upravnemu oblastvu na sedežu sodišča, ki je enako toženemu oblastvu.

§ 38.

Sodišče sme izključiti javnost zaradi javne morale ali javnega reda ali pa, kadar so v razpravi stvari privatnega ali rodbinskega življenja, ako to zahteva ena pravdna stranka.

§ 39.

Javnost se lahko izključi ali za ves čas, dokler traja razprava, ali pa samo za nekaj časa.

Če je bila javnost izključena, se dogodki na razpravi in razlogi razsodbe ne smejo objaviti.

Če se javnost izključi, se mora dovoliti pravnim strankam, da sta na razpravi navzočni dve osebi, ki ju določita sami.

§ 40.

Vsak sodnik in vsaka pravdna stranka sme po predsedniku zastavljati potrebna vprašanja bodisi drugi pravnici stranki bodisi pričam.

§ 41.

Na razpravi mora biti navzočen zapisnikar, ki vodi razpravni zapisnik. V ta zapisnik se morajo po imenu zapisati predsednik in sodniki, zapisnikar, pravdne stranke in njih zastopniki, ves potek razprave z izjavami strank in prič kakor tudi s sklepi sodišča. Važne izjave strank in oseb, ki jih zasliši sodišče, se morajo na predlog ene stranke dobesedno zapisati v zapisnik.

Zapisnik podpiseta predsednik in zapisnikar.

§ 42.

O glasovanju se napiše poseben zapisnik. Ta zapisnik se ne sme dati strankam v vpogled.

§ 43.

Najprej glasuje poročevalec, za njim pa glasujejo sodniki, pričenši s tistim, ki je po činu najmlajši.

Predsednik glasuje poslednji.

§ 44.

Sodišče sme odgoditi izrek razsodbe, če ne more zaradi obširnosti snovi ali ker je treba natančneje proučiti pravno vprašanje, takoj izreči razsodbe, kakor tudi v primeru člena 32. Odlok o odgoditvi mora sodišče objaviti pravnim strankam. Razsodba se sme vročiti v tem primeru po izprevidnosti sodišča strankam pismeno.

§ 45.

V razsodbi je treba označiti sodišče, sestavo sodišča, pravdne stranke in predmet spora. Sklep sodišča mora biti ločen od razlogov. Razsodbo morajo podpisati poročevalec, predsednik in zapisnikar. Izvirnik razsodbe ostane v sodnih spisih. Pravnim strankam se vroči prepis razsodbe s predsednikovim in zapisnikarjevim podpisom.

§ 46.

Če obsodi sodišče tožilca na plačilo stroškov, mora navesti v razsodbi znesek teh stroškov.

§ 47.

Državni svet postopa v tožbah zoper ministrske odločbe in v pritožbah zoper razsodbe upravnih sodišč brez navzočnosti strank.

O carinskih sporih in kaznivih dejanjih po carinskem zakonu odredi državni svet javno razpravo, če to tožilec ali pritožilec v tožbi oziroma pritožbi izrečno zahteva ali če spozna državni svet sam, da je to treba storiti, da se stvar razjasni. Za disciplinska kazniva dejanja

veljajo določbe X. poglavja zakona o civilnih uradnikih in ostalih državnih uslužbencih.

§ 48.

Ko prejme državni svet tožbo ali pritožbo s spisi o predmetu, se odkažejo spisi pristojnemu oddelku. Predsednik oddelka odda spise v poročanje enemu izmed svetnikov kot poročevalcu. Dolžnost poročevalca vrši lahko po odredbi predsednika oddelka tudi referent, ki se dodeli temu oddelku.

§ 49.

Tožbe zoper ukaze in ministrske odločbe pošilja državni svet po poročevalčevem referatu, če misli poročevalec, da je upravni spor sploh dopusten in se s tem referatom strinja tudi pristojni oddelk državnega sveta, poprej pristojnemu ministru v odgovor. Minister mora dati v enem mesecu od dne, ko se je tožba prejela v ministrstvu, pismen odgovor ali pa zahtevati, da se on ali njegov zastopnik zasliši v posebni seji oddelka, da poda pojasnila v spornem predmetu. Ministrov zastopnik sme biti samo njegov pomočnik ali pa, če je ta zadržan, načelnik ali šef odseka, ki ga pooblasti minister za to s pismenim razpisom. Če si državni svet ne usvoji odgovora in pojasnila, ki ga je podal minister oziroma njegov zastopnik, izda svojo razsodbo o spornem predmetu ter obvesti s to razsodbo v prepisu tako tožilca kakor tudi pristojnega ministra.

§ 50.¹

Če gre za tožbo zoper ukaz in če državni svet ne usvoji pismenega odgovora ali pojasnila ministrovega,

¹ Pričujoče, izpremenjeno besedilo je prevzeto po § 1. zakona z dne 29. decembra 1929 o izpremembah in dopolnitvah zakona o poslovnem redu pri državnem svetu in upravnih sodiščih, »Služb. novine« št. 5/I/1 iz 1. 1930., »Uradni list« z dne 14. januarja 1930, št. 76/19.

mora o tem obvestiti predsednika ministrskega sveta in resornega ministra. Predsednik ministrskega sveta sme poslati v 15 dneh svoje nasprotne razloge ali pa zahtevati sejo državnega sveta zaradi pojasnila o spornem predmetu. Ko prejme državni svet nasprotne razloge ali zahtevek za sejo, odredi sejo, v kateri vzame v pretres nasprotne razloge oziroma zasliši pojasnilo ter izda potem svojo odločbo. Če predsednik ministrskega sveta v omenjenem roku ne poda nasprotnih razlogov niti ne zahteva seje zaradi pojasnila o spornem predmetu, mora državni svet tudi v tem primeru odrediti sejo, v kateri izda svojo odločbo.

§ 51.

Če državni svet spozna, da je vložena pritožba neosnovana, jo odbije z razsodbo kot neumestno ter obvesti o tem z razsodbo v prepisu tožilca in upravno oblastvo, čigar akt se izpodbija.

§ 52.

Če izjavi minister ali njegov zastopnik na sestanku državnega sveta ali v svojem uradnem pismenem pojasnilu, da se strinja z naziranjem državnega sveta in da bo izdal tožilcu v tem smislu rešitev, sprejme državni svet ministrovo izjavo na znanje ter obvesti tožilca z aktom, da mu bo izdal minister drugo rešitev, skladno s pripombami državnega sveta. Prav tako naznani državni svet pismeno tudi ministru, da je o tem obvestil tožilca.

§ 53.

Sodniki upravnih sodišč prihajajo k narokom in razpravam v obleki, ki je predpisana za sodnike rednih sodišč. V tako obleko se oblečejo tudi državni svetniki, kadar se razpravlja predmet v ustnem postopanju.

§ 54.

Pri vsakem upravnem sodišču se mora voditi letni seznamek tožb, in sicer po vrsti, kakor se vlagajo. V ta seznamek morajo biti vpisane pravnne stranke, predmeti sporov in kdaj in kako se je izdala odločba ali razsodba.

Pri državnem svetu se mora voditi za pritožbe zoper razsodbe upravnih sodišč poseben seznamek. Tak seznamek se mora voditi tudi o zahtevah za obnovo spora in za primere iz člena 43. zakona o državnem svetu in upravnih sodiščih.

Natančnejši pravilnik predpiše občna seja državnega sveta tako za državni svet kakor tudi za upravna sodišča.

§ 55.

Javni pravni zastopniki dobivajo za svoje delo kot zastopniki strank pred upravnimi sodišči nagrado po tej izmeri:

1. za dajanje sveta brez pregleda spisov pri oblastvu 100 dinarjev;
2. za dajanje sveta po izvršenem pregledu spisov pri oblastvu 200 dinarjev;
3. če se je izvršil pregled spisov večkrat, za vsak pregled po 100 dinarjev;
4. za pregled spisov v drugem mestu, ne pa na stanovališču pravnega zastopnika in za dajanje sveta 800 dinarjev;
5. za sestavo tožbe na upravno sodišče 200 dinarjev;
6. za sestavo tožbe ali pritožbe na državni svet 300 dinarjev.

Določbe tega paragrafa o nagradah advokatom za delo pri državnem svetu veljajo, dokler se ne predpiše po § 28. zakona o advokatih z dne 17. marca 1929 pravilnik o višini advokatskih nagrad.²

² Pravilnik o višini nagrad za odvetniške posle z dne 6. februarja 1936, št. 12.560, je bil objavljen v »Službenih novinah« z dne 14. februarja 1936, št. 35/VI/65 — »Službeni list« št. 104/16 iz 1. 1936.

§ 56.

Državni svet in minister pravde nadzirata delovanje upravnih sodišč neposredno ali po inspektorjih; v tem pogledu veljajo določbe zakona o sodnikih z dne 8. januarja 1929. Pod nadzorstvo spada vse poslovanje upravnih sodišč in vse njih osebje.

§ 57.

Državni svet ima pravico, izdajati v okviru tega zakona svojim oddelkom kakor tudi upravnim sodiščem splošna navodila za izvrševanje poslov v formalnem pogledu, kolikor ni to že jasno določeno s tem zakonom in z zakonom o državnem svetu in upravnih sodiščih.

III. oddelek.

Prehodne določbe.

§ 58.

Na vse primere, ki niso izrečno navedeni v zakonu o državnem svetu in upravnih sodiščih, se morajo smiselno uporabljati dotični predpisi zakona o sodni organizaciji, o civilnem postopanju in predpisi pravilnika za poslovanje rednih sodišč, dokler se zakonodajstvo v tem pogledu ne izenači. Državni svet uporablja v teh primerih določbe zakonika o sodnem postopanju v civilnih pravgdah z dne 20. februarja 1865 z vsemi njegovimi izpremembami in dopolnitvami.³

³ Medtem so izšli nastopni zakoni, uredbe in poslovniki:

a) zakon o ureditvi rednih sodišč z dne 18. januarja 1929, »Službene novine« št. 20/X, »Uradni list« št. 49/14 iz l. 1929.;

b) zakon o sodnem postopanju v civilnih (grajánskih) pravgdah [civilni (grajánski) pravdni postopnik — cpp.] z dne 13. julija 1929, »Službene novine« št. 179/LXXV/396 iz l. 1929., »Službeni list« štev. 76/12 iz l. 1931.;

c) úvodni zakon za zakonik o sodnem postopanju v civilnih (grajánskih) pravgdah [civilni (grajánski) pravdni postopnik] z dne 9. julija 1930, »Službene novine« št. 171/LXV/384, »Službeni list« št. 77/12 iz l. 1931. Po § 1., odst. 1., tega zakona naj bi dobil grajánski pravdni postopnik obvezno moč dne 1. januarja 1932, v območju apelacijskega sodišča v Beogradu in velikega sodišča v Podgorici pa dne 1. januarja 1933. Z zakonom z dne

§ 59.⁴

Krajevna pristojnost sedanjih upravnih sodišč se določa takole:

Krajevna pristojnost upravnega sodišča v Celju se razteza na območje Dravske banovine, upravnega sodišča v Zagrebu na območje Savske banovine, upravnega sodišča v Sarajevu na območje Vrbaske in Drinske banovine, upravnega sodišča v Beogradu na območje uprave mesta Beograda in na območje Dunavske in Moravske banovine, upravnega sodišča v Skoplju na območje Vardarske banovine in upravnega sodišča v Dubrovniku na območje Zetske in Primorske banovine.

1. aprila 1932, »Službene novine« št. 304/CXIV/796 iz l. 1932., »Službeni list« št. 23/4 iz l. 1933., pa je bil ta odstavek razveljavljen. Glasil se je:

»Zakon o sodnem postopanju v grajšanskih pravgah [civilni (grajanski) pravdni postopnik — cpp.] z dne 13. julija 1929 dobiva . . . obvezno moč v območjih stola sedmorice v Zagrebu, oddelka B stola sedmorice v Zagrebu, oddelka B beograjskega kasacijskega sodišča v Novem Sadu in vrhovnega sodišča v Sarajevu dne 1. aprila 1933, v območju apelacijskega sodišča v Beogradu dne 1. januarja 1934, v območjih apelacijskega sodišča v Skoplju in velikega sodišča v Podgorici pa, ko to določi zakon, s katerim se ustanove v teh območjih sreska in okrožna sodišča«;

č) uredba o sodnem poslovniku za sodišča prve in druge stopnje z dne 25. oktobra 1932, »Službene novine« št. 20/VII/58, »Službeni list« št. 180/26 iz l. 1933.;

d) sodni poslovnik za sodišča prve in druge stopnje z dne 25. oktobra 1932, »Službene novine« št. 20/VII/59, »Službeni list« št. 181/26 iz l. 1933.;

e) zakon o sodnem nepravdnem postopku za kraljevino Jugoslavijo z dne 24. julija 1934, št. 71.720, »Službene novine« št. 175/XLV/434 iz l. 1934. — »Službeni list« št. 59/8 iz l. 1935.

f) uvodni zakon za zakon o sodnem nepravdnem postopku z dne 26. julija 1934, št. 73.230—Z—177, »Službene novine« št. 178/XLVII/448 — »Službeni list« št. 722/95 iz l. 1934.

Novi zakonski predpisi o ureditvi rednih sodišč, o civilnem (grajanskem) pravdnem postopanju ter sodnega poslovnika se uporabljajo od 1. aprila 1933 naprej pri upravnih sodiščih v Celju, Zagrebu, Sarajevu in Dubrovniku, od 1. januarja 1934 naprej pa pri upravnem sodišču v Beogradu in pri državnem svetu.

⁴ Prejšnje besedilo § 59. je bilo razveljavljeno s finančnim zakonom za leto 1933./34. z dne 31. marca 1933, »Službene novine« z dne 1. aprila 1933, št. 74/XXIII/225, »Službeni list« št. 223/34. Namesto starega besedila se je uvrstilo zgoraj besedilo § 24., t. 5., finančnega zakona (II. del, B. Ministrstvo pravde.), ki na novo ureja krajevno pristojnost sedanjih upravnih sodišč.

§ 60.

Dosedanji prvi tajniki državnega sveta dobivajo naziv referentov, pri čemer obdrže čin, pravice in prejemke, drugi tajniki državnega sveta pa naziv tajnikov z dosedanjim činom in z dosedanjimi pravicami in prejemki.

§ 61.

Ta zakon stopi v veljavo, ko ga kralj podpiše, obvezno moč pa dobi, ko se razglasi v »Službenih novinah«.

Takrat nehajo veljati: uredba o poslovnem redu pri državnem svetu in upravnih sodiščih z dne 5. septembra 1922⁵ z vsemi svojimi izpremembami in dopolnitvami, kakor tudi vsi predpisi zakonov in uredb, ki nasprotujejo temu zakonu.

V Beogradu, dne 29. maja 1929.

Aleksander s. r.

4.

Iz zakona o ureditvi vrhovne državne uprave.*

I. oddelek.

Ministrstva, njih ureditve in njih pristojnost.

Člen 2.

V pristojnost ministrstev, vsakega za svoje področje, spadajo posli glede organiziranja državnih oblastev,

⁵ »Službene novine« št. 196 iz l. 1922., »Uradni list« št. 302/97 iz l. 1922.

* Zakon o ureditvi vrhovne državne uprave z dne 31. marca 1929, »Službene novine« št. 78/XXXII/166, »Uradni list« št. 140/38 iz l. 1929.

vrhovno vodstvo celokupne državne administracije in vrhovno nadzorstvo nad upravnimi oblastvi in organi, pripravljane zakonskih predlogov kakor tudi posli, ki so pridržani s posebnimi zakoni za pristojnost kakega ministrstva.

Člen 3.

Zlasti spadajo po prednjem v pristojnost:

1. Predsedništva ministrskega sveta:

Opravljanje poslov v stvareh pisarne kraljevega dvora, pisarne kraljevskih redov, državni svet, glavna kontrola in občna državna obveščevalna služba.

2. Ministrstva pravde:

Uprava celokupnega pravosodja, razen vojaškega, kazenski in podobni zavodi, državno tožilstvo, upravnna sodišča, nadzorstvo nad advokati in javnimi notarji, mednarodno pravno občejanje.

Člen 5.

(2. odst.) Oddelki (ministrstev) se dele po uradni potrebi na odseke ali referate. Njih število in področje, potem število mest in vrste položaja pri ministrstvu kakor tudi potrebno kvalifikacijo za osebje ministrstva predpiše z uredbo vsak minister za svoje ministrstvo s pritrdilom predsednika ministrskega sveta.

III. oddelek.

Ministrska odgovornost.

Člen 15.

Ministri so odgovorni kralju.

Kralj more obtožiti ministre zaradi kršitve državnih zakonov, storjene v službeni dolžnosti. Za škode, ki jih napravijo ministri z drugimi kršitvami svoje službene dolžnosti, odgovarja država.

Člen 16.

Minister sme biti obtožen, dokler traja njegova služba, pa tudi še v dobi petih let po odstopu.

Člen 17.

Kadarkoli je dejanje, za katero minister odgovarja, kaznivo po predpisih posameznih zakonov, se kaznuje minister s kaznijo, ki jo določajo ti predpisi.

Zaradi takih dejanj, ki niso navedena v veljavnih zakonih, se sme kaznovati minister z zaporom do petih let.

Minister, ki se obsodi na zaporno kazen, izgubi sposobnost za javna zvanja za dobo petih let od dne prestopane ali odpuščene kazni.

Člen 18.

Poleg kazenske odgovornosti za dejanja, ki jih navaja ta zakon, je minister tudi civilno odgovoren za škodo, prizadeto državi.

Člen 19.

V primerih, ki se kaznujejo po kazenskem zakoniku, ministrova odgovornost ne zaklanja podrejenih organov pred odgovornostjo in kaznijo, če so ministrovo odredbo izvršili ali pa predložili ministru kot referenti neresnično poročilo ter ga s tem zavedli do kaznivega dejanja.

Člen 20.

Kraljevi obtožbi doda svoj podpis predsednik ministrskega sveta. V obtožbi se morajo navesti vsa dejanja, zaradi katerih se minister obtožuje.

Ko poda kralj obtožbo, imenuje obenem tri državne svetnike in tri kasacijske sodnike za člane državnega sodišča, ki sodi ministre po členu 17. zakona z dne 6. januarja 1929 o kraljevski oblasti in vrhovni državni

upravi,¹ in prav toliko namestnikov kakor tudi enega člana kasacijskega sodišča za državnega tožilca. Predsednik kasacijskega sodišča je predsednik državnega sodišča. Dokler se ne ustanovi eno kasacijsko sodišče za vso državo, opravlja dolžnost predsednika državnega sodišča predsednik kasacijskega sodišča v Beogradu.

Državno sodišče sodi v prestolnici.

Tajniško dolžnost opravlja glavni tajnik državnega sveta, če pa je zadržan, prvi tajnik kasacijskega sodišča.

Člen 21.

Predsednik državnega sodišča skliče državno sodišče najkasneje v osmih dneh, ko mu vroči predsednik ministrskega sveta kraljevo obtožbo.

Člen 22.

Obtoženi minister ali njegov zagovornik kakor tudi državni tožilec imajo pravico zahtevati, da se izključi iz sojenja oni član državnega sodišča, glede katerega se da navesti eden izmed nastopnih razlogov za odklonitev, in sicer:

a) da je bil s kaznivim dejanjem poškodovan ali oškodovan;

b) da je z obtožencem v krvnem sorodstvu v prvi vrsti do kateregakoli kolena, v stranski vrsti do četrtega kolena, po svaštvu pa do vštetega 3. kolena;

c) da je on obtožencu ali pa obtoženec njemu krstni boter ali da je bil eden krstni boter otrokom drugega;

č) da je z obtožencem v dokazanem osebnem sorvaštvu.

Ta izključitev se mora zahtevati takoj v začetku preiskave ali razprave.

Državni svet odloči, ali je izključitev dopustna ali ne.

¹ Zakon o kraljevski oblasti in vrhovni državni upravi z dne 6. januarja 1929 je s členom 118. sedanje ustave izrečno razveljavljen. Člen 17. tega zakona je nadomeščen s členom 79. sedanje ustave.

Člen 23.

Obtoženega ministra je treba osebno pozvati. Če se ne odzove pozivu sodišča, se izvrši sojenje v njegovi odsotnosti. Če si ne določi obtoženec sam zagovornika, mu ga določi sodišče uradoma.

Člen 24.

Državno sodišče odredi za preiskovalnega sodnika enega izmed tistih članov kasacijskega sodišča, ki niso prišli v sestavo državnega sodišča.

Člen 25.

Državno sodišče priobči obtoženemu ministru tožbo v prepisu ter mu obenem določi rok, v katerem mora predložiti svoj pismeni odgovor. Ta rok ne sme biti krajši nego 12 in ne daljši nego 30 dni.

Odgovor se vroči takoj v prepisu državnemu tožilcu.

Člen 26.

Vsa državna in samoupravna oblastva morajo dajati državnemu sodišču pripomoč za izvrševanje njegovega sodniškega posla.

Člen 27.

Ko dovrši državno sodišče potrebno preiskavo, odredi in objavi v »Službenih novinah« dan razprave. Obtoženi minister, njegov zagovornik, državni tožilec in vse osebe, ki jih je treba bodisi kot priče bodisi kot izvedence zaslišati na razpravi, se morajo pozvati s posebnim pozivom.

Člen 28.

Za postopanje pred državnim sodiščem veljajo predpisi zakonika o sodnem kazenskem postopanju z dne 16. februarja 1929,² kolikor ni določeno v tem zakonu kaj drugega.

² Zakon z dne 16. februarja 1929, »Službene novine« št. 45/XX/97, »Uradni list« št. 432/109 iz l. 1929.

Državni tožilec v tem postopanju ne more odstopiti od tožbe.

Člen 29.

Sodba državnega sodišča je takoj izvršna. Naznani se predsedniku ministrskega sveta, da jo izvrši.

Člen 30.

Državno sodišče prestane, brž ko izreče sodbo, vsi akti o sojenju pa se izroče predsedniku ministrskega sveta, da jih hrani.

5.

Iz zakona o ureditvi predsedništva ministrskega sveta.*

§ 1.

Predsedništvo ministrskega sveta se deli na:

1. politični oddelek;
2. administrativni oddelek;
3. osrednji tiskovni urad.

Oddelkoma načelujeta načelnika, osrednjemu tiskovnemu uradu pa načeluje šef tiskovnega urada.

Oddelka se delita na odseke. Odsekom načelujejo načelniku neposredno podrejeni šefi odseka.

Kadar je načelnik odsoten ali zadržan, ga nadomestuje po činu najstarejši šef odseka.

§ 3.

Ministrski svet predpiše na predlog predsednika ministrskega sveta z uredbo razdelitev oddelkov na

* Zakon o ureditvi predsedništva ministrskega sveta z dne 1. maja 1929, »Službene novine« št. 105—XLII/228, »Uradni list« št. 214/52 iz l. 1929. — Izpremembe (z ležečimi črkami) določa § 107., t. 5., finančnega zakona za l. 1936./37., »Službene novine« št. 75/XVIII/171 — »Službeni list« št. 231/35 iz l. 1936.

odseke, odredi pristojnost oddelkov, področje odsekov in vse, kar je potrebno glede njih ustroja.

Predsednik ministrskega sveta sme število odsekov z združitvijo zmanjšati, povečati pa samo, če se določi to v proračunu; sme tudi prenesti posamezne odseke iz sestava enega oddelka v sestav drugega oddelka.

§ 32. a (nov).

Zakonski predpisi, ki se nanašajo na oddelke za občno državno statistiko in na njegove uslužbenke (ki je prešel po zakonu z dne 3. decembra 1931 o ukinitvi, izpremembi in dopolnitvi zakonskih predpisov, ki se nanašajo na vrhovno državno upravo, v sestav ministrstva za notranje posle), ostanejo v veljavi in se prenesejo med ustrezne predpise, ki se nanašajo na ministrstvo za notranje posle.

6.

Iz uredbe o razdelitvi na oddelke predsedništva ministrskega sveta in ministrstev.*

§ 2.

Ministrstvo pravde

se deli na pet oddelkov, in sicer:

1. občni oddelek (sodno-upravni);
2. pravni oddelek;
3. oddelek za zakonodajo in uvajanje zakonov;
4. oddelek za kazenske in slične zavode in ekonomsko-računski (oddelek);
5. verski oddelek.

* Uredba o razdelitvi na oddelke predsedništva ministrskega sveta in ministrstev z dne 19. aprila 1929, »Službene novine« št. 94/XXXIX/208, »Uradni list« št. 205/50 iz 1. 1929.

V pristojnost občnega (sodno-upravnega) oddelka spadajo administrativni posli ministrstva pravde, rednih in šerijatskih sodišč, državnih tožilcev in upravnih sodišč, personalni in disciplinski predmeti sodnikov, državnih tožilcev in ostalih uradnikov in uslužbencev omenjenih uradov; nadzorstvo nad upravo sodišč; advokati; javni notarji; sodni izvršilci in arhiv ministrstva pravde.

7.

Iz zakona o občnem upravnem postopku.*

V. razdelek.

III. p o g l a v j e.

Posebni primeri razveljavljanja in izpreminjanja odločbe.

§ 133.

Oblastvo, ki je izdalo pravnomočno odločbo, jo sme s pristankom oseb, ki so pridobile s to odločbo pravico, ob splošnih zakonitih pogojih razveljaviti ali izpremeniti.

§ 134.

(¹) Najvišje oblastvo, ki je pristojno, da odloča v dotičnem predmetu (instanca), je upravičeno, da zaradi zaščite javnih koristi v potrebnem obsegu razveljavi ali izpremeni pravnomočno rzsodbo, kolikor je to neizogibno potrebno, da se odvrne silna nevarnost za življenje

* Zakon z dne 9. novembra 1930, »Službene novine« z dne 25. novembra 1930, št. 271—XCIII/571, »Službeni list« št. 26/4 iz l. 1931.

in zdravje ljudi, za državno varnost, za javni mir in red, za javno varnost in moralo ali za narodno gospodarstvo.

(²) Kadar se izdaja taka odločba, je treba kar najbolj obvarovati pridobljene pravice. O povračilu škode zaradi razveljavljenja pridobljene pravice razsojajo po svobodnem preudarku upravná sodišča na prvi stopnji, državni svet pa na drugi stopnji. Pravica do povračila škode zastara čez leto dni po prejemu končne odločbe upravnega oblastva ali pa upravnega sodišča ali državnega sveta, če je stranka vložila tožbo.

8.

Iz zakona o občinah.*

III. Organizacija.

A. Občinski odbor.

§ 50.

Zoper nepravilnosti volitev ima vsak vpisani volilec pravico pritožbe na pristojno upravno sodišče v roku osmih dni, računa je od dne volitev.

Pritožba se preda predsedniku občine, ki jo mora poslati upravnemu sodišču z dotičnimi spisi v rešitev v dveh dneh po poteku roka za vlaganje pritožb. Pritožnik sme poslati prepis pritožbe tudi neposredno odločujočemu oblastvu, ki ga smatra za izvirnik, če ne pošlje občina v zakonitem roku izvirnika.

Dan, ko se odda pritožba priporočeno na pošto, se šteje kot dan, ko je pritožba predana občini oziroma odločujočemu oblastvu.

O pritožbah se odloča po oddelkih in se mora izdati odločba v mesecu dni po prejemu spisov. Zoper to odločbo ni nadaljnega pravnega sredstva.

* Zakon o občinah z dne 14. marca 1933, »Službene novine« št. 85/XXVI/255, »Službeni list« št. 229/35 iz l. 1933.

Če se volitve zaradi nepravilnega postopanja volilnega odbora razveljavijo, se morajo izvršiti najkasneje v mesecu dni od dne prejema odločbe nove volitve. V takem primeru se postavi nov volilni odbor po predpisih tega zakona, kandidatne liste pa ostanejo iste, kakor za volitve, ki so bile razveljavljene.

Če se razveljavijo volitve zaradi drugih nepravilnosti, se morajo izvršiti nove volitve v dveh mesecih in obnoviti celotno predvolitveno postopanje.

Če spozna odločujoče oblastvo, da je le ugotovitev izida volitev nepravilna, ugotovi samo pravilno ta izid.

IX. Nadzor državne uprave.

§ 125.

Nadzorno oblastvo zadrži v roku osmih dni po prejemu zapisnika z obrazloženjo, v zakonskih predpisih osnovano odločbo izvršitev sklepa občinskega odbora, ki je nasproten veljavnim zakonom in zakonitim odredbam oblastev, ali s katerim se prekoračuje delokrog občine.

Kadar zahteva nadzorno oblastvo od občinske uprave kak spis, brez katerega ne bi moglo izdati odločbe, je občinska uprava dolžna, da ga takoj predloži; v tem primeru pričenja zgoraj določeni rok teči od dneva, ko je nadzorno oblastvo zahtevani spis prejelo.

Zoper odločbo nadzornega oblastva ima odbor v roku petnajstih dni pravico pritožbe na bana. Ban mora v roku osmih dni ali razveljaviti izpodbijano odločbo ali odstopiti spis v odločitev upravnemu sodišču in o tem obvestiti občino.

Zoper razsodbo upravnega sodišča ni pravnega sredstva.

Če ban ne odstopi spisa upravnemu sodišču v določenem roku ali če upravno sodišče ne razsodi v roku enega meseca od dneva, ko prejme spis, postane sklep občinskega odbora pravnomočen.

§ 129.

Ban razreši predsednika občine, člane občinske uprave in odbornike, čim se ugotovi, da nimajo pogojev, ki se zahtevajo po tem zakonu. Odločba o razrešitvi v primeru točke 4. § 28. velja od dneva, ko se je primer pripetil.

Ban more po predhodnem zaslišanju razrešiti predsednika občine, člane občinske uprave, posamezne odbornike ali ves odbor, ako svojih poslov ne vršijo v redu. Ostanajo pa na svojih položajih do pravnomočnosti odločbe.

Zoper banovo odločbo je dopustna pritožba na upravnosodišče v roku osmih dni, zoper razsodbo slednjega pa ni nadaljnjega pravnega sredstva.

9.

Iz zakona o uradnikih.***I. poglavje.****Osnovne določbe.**

§ 2.

(¹) Vsa zvanja v vseh strokah državne službe so ob zakonskih pogojih enako dostopna vsem državljanom po rojstvu, kakor tudi onim naturaliziranim državljanom, ki so po narodnosti Jugoslovani.

(²) Drugi naturalizirani državljani smejo dobiti državno službo samo, če so nastanjeni deset let v kraljevini; po posebni odobritvi državnega sveta na obrazloženi predlog pristojnega ministra pa tudi prej.

(³) Tuji državljani se smejo sprejeti na poslovanje v službi države kot pogodbeni uradniki ali kot dnevničarji.

* Zakon o uradnikih z dne 31. marca 1931, »Službene novine« št. 73/XXII—150, »Službeni list« št. 133/25 iz l. 1931.

XI. poglavje.

Disciplinski predpisi.

§ 183.

(1) Državni uslužbenec, ki prekrši v službi ali izven nje svojo službeno dolžnost, predpisano z zakonom, ali oškoduje ugled svojega stanu, se kaznuje s kaznijo za nerednost ali z disciplinsko kaznijo. Kazen za nerednost se izreče, če ni prekršitev dolžnosti ali oškodba stanovskega ugleda prekoračila obsega navadne nerednosti (disciplinski prekršek). Če je pa nerednost večjega obsega ali ponovljena ali če so obtežujoče občne okolnosti, s katerimi je prekršena službena dolžnost ali oškodovan stanovski ugled, ali če preti kaka škoda ali nevarnost interesom službe, se smatra to za disciplinski prestop.

(2) Sojenje po kazenskem zakonu ne izključuje disciplinskega.

§ 184.

(1) Kazni za nerednost so téle:

1. pismeni opomin;
2. pismeni ukor;
3. denarna kazen.

(2) Denarna kazen ne sme presegati v posameznem primeru 10 % uslužbenčeve mesečne plače, položajne doklade in osebne draginjske doklade.

§ 185.

(1) Kazni za nerednost izreka neposredni starešina ali starešina vsakega višjega urada.

(2) Kazen se ne sme izreči, preden se uslužbenec zasliši. Odločba o kazni z razlogi vred se mu mora priobčiti pismeno.

(3) Denarne kazni se odtegujejo od prejemkov in se stekajo v uradniški pokojninski sklad (§ 134.).

(4) Kazni za nerednost se ne vpišejo v uslužbenski list, pač pa se kazen ukora in denarna kazen priobčita pristojni komisiji za oceno.

§ 186.

Zoper odločbo o kazni za nerednost, če je ta ukor ali denarna kazen, se sme uslužbenec v petih dneh od dne priobčitve pritožiti pri starešini neposrednega višjega urada, čigar odločba je dokončna. Zoper odločbo o kazni, ki jo izreče minister ali starešina drugega vrhovnega centralnega urada, ni pritožbe.

§ 187.

Nerednosti zastarevajo čez leto dni.

§ 188.

Za hujše prestopke službene dolžnosti ali oškodbe ugleda stroke se smatrajo v glavnem naslednja dejanja:

1. pristransko, nevestno ali malomarno opravljanje službe;

2. iznujanje ali izsiljevanje kakršnekoli nagrade bodisi zase bodisi za drugega, neposredno od strank ali posredno za posle, ki se opravljajo po službeni dolžnosti;

3. sprejemanje podkupnine;

4. malomarno ali neredno prihajanje v službo tudi po kaznovanju zaradi nerednosti;

5. namerno netočno obveščanje v službenih stvareh;

6. nedopustna kritika in preziranje naredb in postopanja oblasti, starešin in nadrejenih;

7. izdajanje službene tajnosti;

8. razsipno trošenje službenega materiala;

9. nedostojno ali surovo ravnanje s strankami;

10. slabo opravljanje starešinske oblasti proti podrejenim, zlasti nedostojno, surovo ali nepravilno ravnanje z njimi, nezadostno nadzorstvo nad njimi ali trajno zane-marjanje njih vzgajanja v službi, namerno ščitenje ali priporočanje nesposobnih ali malovrednih uslužbencev kakor tudi opuščanje dolžnosti iz § 207.;

11. nedostojno ali nevljudno vedenje podrejenih proti nadrejenim ali poniževanje njih ugleda;

12. napravljjanje zmede, prepira ali nesložnosti s tovariši v službi;

13. nemoralno ali nedostojno vedenje v privatnem življenju, kakršno je: pijančevanje, igranje na slepo srečo in temu podobno na krajih in v družbah in na način, ki ponižuje dostojanstvo državnega uslužbenca;

14. lahkomišelnost zadolževanje;

15. opravljanje stranske službe brez dovolitve pristojnega starešine ali sprejemanje položajev in izvrševanje poslov, ki bi nasprotovali dostojanstvu in časti uslužbenčevega zvanja ali bi ga ovirali pri opravljanju njegovih stalnih službenih dolžnosti;

16. vsako delovanje in vedenje, ki bi podpiralo izziivanje plemenske in verske mržnje, vsako delovanje in vsaka agitacija zoper idejo državnega in narodnega edinstva, nedopustna kritika postopanja vlade in njenih aktov kakor tudi obstoječega reda, vsaka opustitev pregonov vseh naštetih postopanj.

§ 189.

(¹) Disciplinske kazni so:

1. zmanjšba prejemkov;
2. izguba časa za napredovanje;
3. premestitev z zmanjšanim povračilom ali brez povračila potnih in selitvenih stroškov;
4. upokožitev brez zmanjšbe ali z zmanjšbo pokojninskih prejemkov;
5. odpustitev iz službe.

(²) Kazni pod toč. 1., 2. in 3. tega paragrafa se smejo izrehati tudi po dve zaradi istega disciplinskega prestopka.

§ 190.

(¹) Zmanjšba prejemkov se nanaša na plačo, položajno doklado in osebno draginjsko doklado, kateri prejemki so pripadali uslužbencu na dan, ko je postala disciplinska razsodba izvršna. Zmanjšba teh prejemkov se sme izreči največ do enega leta; toda v poedinem mesecu ne sme biti večja od 20%.

(²) Kazen zmanjšbe aktivnih prejemkov se prenese z istim odstotkom tudi na pokojnino, če se uslužbenec upokoji, dokler traja kazen.

§ 191.

(¹) Kazen izgube časa za napredovanje obsega napredovanje po skupinah in periodičnih poviških plače, in sicer za eno, dve ali tri leta. Rok odreja disciplinsko sodišče.

(²) Izgubljeni čas za napredovanje se šteje ločeno od časa, izgubljenega zbog slabe ocene, pa naj se ta čas krije ali ne.

§ 192.

Kazen zmanjšbe pokojninskih prejemkov se nanaša na pokojnino in osebno draginjsko doklado ter sme trajati največ do deset let, toda v posameznem mesecu ne sme biti večja od 20%.

§ 193.

Kazen odpustitve iz službe ima za posledico izgubo vseh pravic, pridobljenih v službi.

§ 194.

Disciplinske kazni izrekajo samo pristojna disciplinska sodišča na podstavi disciplinskega postopanja.

§ 195.

(¹) Disciplinska sodišča so upravna sodišča in državni svet.

(²) Upravna sodišča so disciplinska sodišča prve stopnje. Državni svet je disciplinsko sodišče druge stopnje, v nekaterih primerih pa prve in poslednje stopnje.

§ 196.

Kot disciplinska sodišča postopajo upravna sodišča in državni svet po predpisih tega zakona. Kolikor ti predpisi ne bi zadoščali, uporabljajo predpise svojega postopnika in načela kazenskega postopka.

§ 197.

(1) Upravna sodišča odločajo o kaznivih dejanjih državnih uslužbencev v svojem okolišu, izvzemši uradnike od I. do vštete IV. skupine, 2. stopnje.

(2) Državni svet odloča v drugi in poslednji stopnji o pritožbah zoper odločbe upravnih sodišč, v prvi in poslednji stopnji pa o kaznivih dejanjih državnih uslužbencev, za katere upravna sodišča kot disciplinska sodišča prve stopnje niso pristojna.

§ 198.

Za civilne državne uslužbence, za katere obstoje po posebnih zakonih posebna disciplinska oblastva, so pristojna ta oblastva. Kolikor ne bi bilo disciplinskih predpisov posebnih zakonov, se postopa po disciplinskih predpisih tega zakona.

§ 199.

(1) Upravna sodišča kot disciplinska sodišča odločajo v oddelkih treh sodnikov.

(2) Državni svet kot disciplinsko sodišče odloča v enem svojih oddelkov, ki mu je posebej poverjeno sojenje o kaznivih dejanjih državnih uslužbencev.

§ 200.

Državni svet rešuje spore o pristojnosti disciplinskih sodišč.

§ 201.

Disciplinski sodniki so v izvrševanju svoje disciplinsko-sodniške dolžnosti neodvisni.

§ 202.

Predsednik disciplinskega sodišča je predsednik oddelka upravnega sodišča ali oddelka državnega sveta.

§ 203.

(¹) Za vsako disciplinsko sojenje pred upravnim sodiščem odredi obdolženčev oblastni starešina, za vsako sojenje pred državnim svetom pa njegov centralni starešina osebo, ki zastopa po uradni dolžnosti pred sodiščem interese državne uprave glede pravnega službenega in stanovskega vedenja državnih uslužbencev. Ta disciplinski tožilec se jemlje izmed državnih uslužbencev dotične upravne stroke, ki so pravniki in ki službujejo v kraju disciplinskega sodišča. Ob istih pogojih se mu postavi tudi namestnik. Natančnejša določila se predpišejo z uredbo.

(²) Če je več obtožencev iz raznih upravnih panog obenem, se sporazumejo pristojni starešine o osebi disciplinskega tožilca.

(³) Pred vsako odločbo zasliši disciplinsko sodišče predlog disciplinskega tožilca.

§ 204.

(¹) Obdolženi državni uslužbenec ima pravico do branilca pri razpravi in ga sme vzeti izmed državnih uslužbencev na sedežu disciplinskega sodišča ali izmed javnih pravnih zastopnikov.

(²) Če obdolženec branilca ne določi sam, mu ga za razpravo postavi sodišče.

(³) Vsak uslužbenec na sedežu disciplinskega sodišča se mora odzvati pozivu sodišča na dolžnost branilca.

(⁴) Branilec je v obrambi svoboden in je zavezan čuvati tajnost, ki mu je poverjena.

§ 205.

Glede odklonitve sodnikov disciplinskih sodišč se postopa po predpisih kazenskega postopka.

§ 206.

(¹) Če se uslužbenec, ki je zagrešil disciplinski prestop, premesti, ostane pristojno ono sodišče, ki je že uvedlo postopanje.

(2) D r ž a v n i s v e t sme po potrebi, toda na predlog pristojnega ministra, delegirati tudi drugo sodišče.

§ 207.

Neposredni starešina izvrši, če zve za uslužbenčev disciplinski prestop, predhodno kratko preiskavo ter vroči po službeni poti spise pristojnemu disciplinskemu sodišču, o tem pa poroča neposredno višjemu starešini.

§ 208.

(1) Disciplinsko sodišče odloči, ali naj se uvede zoper obdolženca disciplinsko postopanje ali ne. Pred to odločbo sme odrediti predhodno preiskavo.

(2) Če odloči, da je zoper obdolženca uvesti disciplinsko postopanje, odredi disciplinsko preiskavo; če pa smatra predmet za zadostno preiskan, odredi z istim odlokom uvedbo disciplinskega postopanja in razpravo.

(3) Če odloči, da ni povoda za uvedbo disciplinskega postopanja bodisi zato, ker ni dejanja, bodisi zato, ker gre za dejanje, ki se kaznuje kot nerednost, vrne spise neposrednemu starešini v pristojno postopanje.

§ 209.

(1) Če se uvede zoper uslužbenca sodno kazensko postopanje bodisi na tožbo države bodisi na tožbo privatne osebe, je dolžnost njegovega neposrednega starešine, da o tem takoj poroča pristojnemu disciplinskemu sodišču.

(2) Prav tako odda, če izreče disciplinsko sodišče, postopajoče po § 208., da je uslužbenčevo dejanje kaznivo po kazenskem zakonu, vse spise rednemu sodišču ter o tem obvesti pristojnega starešino.

(3) Tako v primeru prvega kakor tudi drugega odstavka odloči disciplinsko sodišče, ali naj se zoper uslužbenca uvede disciplinsko postopanje vzporedno s kazenskim ali pa naj se odloži do dovršitve kazenskega postopanja.

§ 210.

Sodišča kakor tudi vsa ostala oblastva morajo, če uvedejo zoper državnega uslužbenca postopanje zaradi kaznivega dejanja ali če ga kaznujejo, o tem obvestiti neposrednega starešino dotičnega uslužbenca. Starešina poroča o tem neposrednemu višjemu starešini in pristojnemu disciplinskemu sodišču zaradi nadaljnjega postopanja.

§ 211.

Če odloči disciplinsko sodišče, da je uvesti zoper obdolženca disciplinsko postopanje in če odredi disciplinsko preiskavo, zahteva od obdolženčevega oblastvenega oziroma centralnega starešine, naj postavi izmed podrejenih uradnikov preiskovalca, ki preiskuje po predpisih kazenskega postopka. Če so obdolženci iz več upravnih panog, se sporazumejo starešine o osebi enega, po potrebi pa tudi več preiskovalcev. Če se starešine ne sporazumejo, odloči disciplinsko sodišče.

§ 212.

(¹) Od tedaj, ko se priobči odlok o odreditvi razprave, imata obdolženec in njegov branilec pravico, da pregledata vse spise, razen zapisnika o posvetovanju.

(²) Disciplinski tožilec ima pravico, da vsak čas pregleda spise, razen zapisnika o posvetovanju.

(³) Objavljanje spisov je prepovedano.

(⁴) Ko disciplinski preiskovalec dovrši preiskavo, odda vse spise sodišču.

§ 213.

(¹) Če sodišče spozna, da ni dejanja ali da gre za dejanje nerednosti, ustavi disciplinsko postopanje ter postopa po § 208.

(²) Če sodišče spozna, da ustanavlja obdolženčevo dejanje kaznivo dejanje, postopa po drugem in tretjem odstavku § 209. Zoper to odločbo ni pritožbe.

§ 214.

(1) Če sodišče spozna, da je predmet popolnoma preiskan, odredi razpravo. Zoper to odločbo ni pritožbe.

(2) V odloku, s katerim se odreja razprava, se mora označiti dejanje, katerega je uslužbenec obdolžen, z razlogi vred in vse, česar je treba za razpravo. Obdolžencu se mora s tem odlokom vred vročiti tudi seznamek imen sodnikov pri razpravi. Obtoženec in tožilec imata, dokler ne mine osem dni od dne priobčitve odloka, s katerim se določa razprava, pravico, da predložita disciplinskemu sodišču svoje dokaze in zahteve. Zoper odločbo, s katero se to odklanja, ni pritožbe.

§ 215.

(1) Ko mine osemndnevni rok od dne priobčitve odločbe, s katero se določa razprava, odredi predsednik disciplinskega sodišča dan razprave, pozove tožilca, obtoženca in njegovega branilca, priče in izvedence ter izda vse druge odredbe, ki so potrebne za izvršitev razprave.

(2) Če obtoženec ne pride in do razprave ne predloži dokazov, s katerimi opraviči svoj izostanek, se izvrši razprava in izreče rabsodba tudi brez njega vpričo njegovega branilca.

§ 216.

Razprava je ustna in za državne uslužbenice javna. Razprava je lahko tajna, če sodišče spozna, da državni interesi to zahtevajo. V tem primeru ima obtoženec pravico, dovesti k razpravi dva državna uslužbenca. Če je več obtožencev, ima vsak pravico dovesti po enega, toda to število ne sme biti večje nego deset.

§ 217.

(1) Razprava se prične s čitanjem odločbe, s katero se odreja razprava, potem se zaslišijo obtoženec, pozvane priče in izvedenci ter se po potrebi prečitajo zapisniki o preiskavi in drugi važni spisi.

(2) Obtoženec in njegov branilec kakor tudi disciplinski tožilec imajo pravico, dajati izjave, glede vsakega dokaza podajati predloge in po predsedniku sodišča zastavljati vprašanja pričam in izvedencem.

(3) Po dovršenem dokazovanju dobi besedo disciplinski tožilec, za njim branilec, poslednjo besedo pa ima obtoženec.

§ 218.

(1) Pri razpravi se vodi zapisnik, v katerega se zapišejo dan razprave, imena sodnikov, zapisnikarja in strank in potek razprave v glavnih točkah.

(2) O posvetovanju in glasovanju, ki je tajno, se vodi poseben zapisnik.

(3) Oba zapisnika podpišeta predsednik in zapisnikar.

§ 219.

(1) Sodišče ima pravico, da zapriseže priče in izvedence pri razpravi, če spozna to za potrebno.

(2) Priče se zaprisežejo po zaslišanju, izvedenci pa, preden oddajo svoje mnenje.

§ 220.

Disciplinsko sodišče sodi po svobodnem prepričanju, dobljenem pri razpravi.

§ 221.

(1) Z rabsodbo disciplinskega sodišča se obtoženec ali oprosti ali pa se kaznuje za disciplinski prestopok.

(2) Rabsodba mora obsegati tudi odločbo o povračilu stroškov disciplinskega postopanja. Kolikor se obtoženec oprosti, plača stroške postopanja država, drugače pa obtoženec.

§ 222.

Rabsodba se razglasi ustno na koncu razprave, najkasneje v osmih dneh od dne razglasitve pa se z razlogi vred priobči pismeno tožileu in obtožencu. Če je potrebno, sme sodišče odložiti razglasitev rabsodbe največ za osem dni.

§ 223.

(¹) Zoper razsodbo disciplinskega sodišča prve stopnje se smeta pritožiti obtoženec in tožilec. Pritožba ima odložilno moč.

(²) Pritožba se vroči disciplinskemu sodišču, ki je izreklo razsodbo, to pa jo z vsemi spisi vred pošlje disciplinskemu sodišču druge stopnje, če je pravočasna in če jo je vložila pristojna oseba, drugače pa jo sodišče zavrne.

(³) Zoper to odločbo je dopustna pritožba na višje sodišče v osmih dneh.

§ 224.

Če ugotovi disciplinsko sodišče druge stopnje, da je vložila pritožbo oseba, ki je za to upravičena, da je bila pritožba vložena o pravem času, da ni bistvenih nedostatkov, zaradi katerih bi bilo treba obnoviti razpravo pred sodiščem prve stopnje, odredi razpravo radi sojenja. Postopanje pri tej razpravi pred sodiščem druge stopnje je isto kakor pred sodiščem prve stopnje.

§ 225.

Disciplinsko sodišče druge stopnje odloča brez razprave, in sicer:

1. če gre pritožba samo zoper oni del razsodbe, s katerim se odloča o stroških;

2. če ugotovi, da je vložila pritožbo oseba, ki za to ni upravičena, ali da pritožba ni bila vložena o pravem času; v tem primeru jo vrne nižjemu sodišču v zakonsko postopanje;

3. če spozna, da je treba izvršiti nadaljnje poizvedbe; v tem primeru naroči disciplinskemu sodišču prve stopnje, naj to stori;

4. če ugotovi, da so bistveni nedostatki, zaradi katerih bi bilo treba obnoviti razpravo pred sodiščem prve stopnje; v tem primeru razveljavi razsodbo in vrne predmet sodišču prve stopnje.

§ 226.

Ko postane razsodba izvršna, jo pošlje predsednik disciplinskega sodišča prve stopnje v overovljenem prepisu starešini vrhovnega centralnega urada in uslužbenčevemu neposrednemu starešini, da jo izvrši in vpiše v uslužbenški list.

§ 227.

Kazniva dejanja, ki imajo razen disciplinske odgovornosti za posledico še kazensko odgovornost za zločinstvo ali drugo onečaščujoče dejanje, ne zastarajo disciplinsko. Ostala disciplinska kazniva dejanja zastarajo v petih letih.

§ 228.

Z obtoženčevo smrtjo se ustavi disciplinsko postopanje.

§ 229.

Če je bilo disciplinsko postopanje ustavljeno ali če se obtoženec z razsodbo oprosti, sme zahtevati disciplinski tožilec obnovo disciplinskega postopanja, če predloži nova dejstva in dokaze, ki dokazujejo sami po sebi ali v zvezi s prejšnjimi dokazi disciplinsko kaznivo dejanje, ki še ni zastarano.

§ 230.

Uslužbenec, obsojen na disciplinsko kazen, ki je postala izvršna, prav tako pa tudi njegovi zakoniti nasledniki ali zakonski drug, smejo tudi po prestani kazni zahtevati obnovo disciplinskega postopanja, če predlože nova dejstva in dokaze, ki morejo po sebi ali v zvezi s prejšnjimi dokazi potrditi njegovo nedolžnost ali vplivati na znižbo kazni.

§ 231.

O obnovi disciplinskega postopanja odloči disciplinsko sodišče, ki je sodilo v prvi stopnji, in sicer brez ustne razprave.

§ 232.

Z dovolitvijo obnove disciplinskega postopanja se ustavi izvršitev disciplinske kazni, če ni že izvršena.

§ 233.

(1) Če se dovoli obnova v uslužbenčevo korist, pa se uslužbenec zopet obsodi, se ne sme kaznovati z ostrejšo kaznijo od prejšnje. Izvršena kazen se šteje vedno v novo kazen.

(2) Disciplinsko sodišče sme uslužbenca, če dovoli obnovo v njegovo korist, takoj brez razprave tudi oprostiti ali obsoditi na manjšo kazen, če pristaneta obe stranki na to skrajšano postopanje.

§ 234.

(1) Če se obnovi postopanje in je bil uslužbenec s prvo razsodbo obsojen na kazen po točki 1. ali 2. § 189., pa se z novo razsodbo oprosti ali obsodi na manjšo kazen, se mora odškodovati za vse, kar in kolikor je več izgubil po prvi razsodbi.

(2) Če je prva kazen bila kazen premestitve z zmanjšanim povračilom ali brez pravice povračila potnih in selitvenih stroškov, druga razsodba pa odreja milejšo kazen, se morajo uslužbencu povrniti potni in selitveni stroški.

(3) Če je bil uslužbenec s prvo razsodbo obsojen na kazen iz točke 4. ali 5. § 189., pa se z novo razsodbo oprosti ali kaznuje s kaznijo po točki 1., 2. ali 3. § 189., odloči disciplinsko sodišče, ali in v koliko se mu prizna povračilo za čas med prvo in drugo razsodbo; toda to povračilo ne sme biti večje nego bi bili pokojninski prejemki, ki bi jih imel, če bi bil upokojen na dan prve razsodbe. Če bi tak uslužbenec na dan prve razsodbe še ne imel pravice do pokojnine, potem to njegovo povračilo ne more biti večje nego pokojninski prejemki, ki bi jih imel, če bi bil na dan prve razsodbe upokojen z desetimi leti službe.

§ 235.

Uslužbenca, zoper katerega se je uvedlo kazensko ali disciplinsko postopanje, sme disciplinsko sodišče odstraniti od službe, če zahteva to vrsta ali teža disciplinskega prestopka.

§ 236.

(¹) Če se državni uslužbenec dene v preiskovalni zapor ali obtoži zaradi zločinstva ali kakega drugega onečaščujočega dejanja, odredi njegov neposredni ali posredni starešina takoj predhodno odstranitev od službe.

(²) Razen v primeru prednjega odstavka sme odrediti vsak organ, ki mu je poverjeno neposredno ali posredno službeno nadzorstvo, v posebno važnih in nujnih primerih predhodno odstranitev od službe, kadarkoli noče uslužbenec izvršiti službenega naloga, razen če ne izvrši dejanja, ki ga prepoveduje in kaznuje zakon, ali kadar je njegov službeni prestopak tak, da bi bilo škodljivo za interese in ugled službe, če bi ostal nadalje v službi.

(³) O predhodni odstranitvi od službe mora vsak organ, ki jo je odredil, takoj poročati višjemu starešini, ki sme to odredbo razveljaviti.

(⁴) Vsaka predhodna odstranitev se mora v treh dneh po službeni poti priobčiti pristojnemu disciplinskemu sodišču, ki jo brez odlaganja potrdi ali razveljavi.

§ 237.

(¹) Uslužbencu, ki je z odločbo disciplinskega sodišča odstranjen od službe, bodisi da je s to odločbo potrjena odločba starešine o predhodni odstranitvi, bodisi da je sodišče samo odredilo odstranitev, se počenši s prvim prihodnjim mesecem od dne odločbe disciplinskega sodišča ustavi polovica čistih prejemkov.

(²) Če ima kazenska obsodba za posledico izgubo službe ali če se uslužbenec disciplinsko kaznuje po točki 4. ali 5. § 189., izgubi pravico do ustavljenih prejemkov v korist državne blagajne.

(³) Če nima kazenska obsodba za posledico izgube službe, ali če se uslužbenec disciplinsko kaznuje po točkah 1., 2. ali 3. § 189., odloči disciplinsko sodišče, ali in koliko se mu povrnejo ustavljeni prejemki; toda vrniti se mu ne sme več nego polovica teh ustavljenih prejemkov.

(⁴) Če je državni uslužbenec z odločbo pristojnega državnega oblastva obsojen na kazen zavora, manjšo od enega leta, odloči disciplinsko sodišče s svojo razsodbo, kolikor ne izreče, da mu prestane služba, ali mu za ta čas pripadajo njegovi prejemki ali kakšen del mu pripada in ali se mu ta čas šteje za napredovanje in za pokojnino.

§ 238.

(¹) O odstranitvi od službe odloča disciplinsko sodišče prve stopnje brez ustne razprave.

(²) Zoper odločbo o odstranitvi se smeta pritožiti tako državni tožilec kakor tudi uslužbenec. Pritožba ne ustavi odstranitve.

§ 239.

Uslužbenec, za katerega se odredi odstranitev od službe, ne sme oditi iz kraja službovanja brez dovolitve starešine onega urada, kjer službuje.

§ 240.

Vsa priobčila v disciplinskem postopanju se vročajo neposredno obdolžencu ali osebi, ki jo je obdolženec za to pooblastil.

§ 241.

(¹) Zoper vsako odločbo v disciplinskem postopanju je pritožba dovoljena, če ni v zakonu izrečno izključena.

(²) Vse pritožbe po disciplinskem postopanju se vročajo disciplinskemu sodišču prve stopnje v roku petnajstih dni od dne priobčitve.

(³) Predaja pošti na recepis velja, kakor bi se bila izvršila predaja sodišču samemu.

(⁴) Če je poslednji dan roka nedelja ali praznik, poteče rok prvi prihodnji delavnik.

§ 242.

Vsa državna oblastva, civilna in vojaška, in vsa samoupravna oblastva morajo postopati po zahtevah disciplinskih sodišč in njih organov ter jih smatrati za nujne.

§ 243.

Upokojenci odgovarjajo disciplinski:

1. za disciplinske prestopke, učinjene v času, ko so bili aktivni uslužbenci;
2. za hude oškodbe ugleda svojega stanu, učinjene v pokoju;
3. za zločinstvo in onečaščujoča dejanja, za katera je pristojno redno sodišče.

§ 244.

(¹) Disciplinski kazni za upokojence sta:

1. zmanjšba pokojninskih prejemkov največ do 20% za omejen čas, največ do desetih let;
2. izguba pravice do pokojnine.

(²) Zmanjšba pokojninskih prejemkov se nanaša na pokojnino in osebno draginjsko doklado.

§ 245.

Za disciplinsko postopanje zoper upokojence, kolikor ne spadajo pod disciplinsko oblast državnega sveta kot disciplinskega sodišča prve in poslednje stopnje, je pristojno upravno sodišče, v čigar območje spada kraj njih stalnega prebivanja; če pa žive stalno v inozemstvu, ono upravno sodišče, ki je pristojno za kraj, kjer so naposled aktivno službovali.

§ 246.

Disciplinsko postopanje zoper upokojence je isto kakor zoper aktivne uslužbenice, samo da ima starešinsko

vlogo oblastni ali pa centralni starešina one stroke, v kateri je upokojenec služboval.

§ 247.

V disciplinskem postopanju se ne plačujejo takse.

XIII. poglavje.

Razpored zvanj.

§ 346.

Uradniška zvanja se razporejajo takole:

I. skupina.

Predsednik državnega sveta.

Predsednik kasacijskega sodišča.

Predsednik glavne kontrole.

Šef pisarne predsedništva ministrskega sveta.

Vrhovni inspektor predsedništva ministrskega sveta.

II. skupina, 1. stopnja.

Podpredsednik državnega sveta.

Podpredsednik kasacijskega sodišča.

Član državnega sveta.

Sodnik kasacijskega sodišča.

Član glavne kontrole.

Ministrov pomočnik.

Predsednik apelacijskega sodišča.

Predsednik upravnega sodišča.

Redni profesor univerze.

II. skupina, 2. stopnja.

Član državnega sveta.

Sodnik kasacijskega sodišča.

Član glavne kontrole.

Ministrov pomočnik.

Predsednik apelacijskega sodišča.

Predsednik upravnega sodišča.

Banov pomočnik.

III. skupina, 1. stopnja.

Glavni tajnik državnega sveta.

Načelnik oddelka glavne kontrole.

Podpredsednik apelacijskega sodišča.

Predsednik okrožnega sodišča.

Sodnik apelacijskega sodišča.

Sodnik upravnega sodišča.

Banov pomočnik.

III. skupina, 2. stopnja.

Glavni tajnik državnega sveta.

Načelnik oddelka glavne kontrole.

Predsednik okrožnega sodišča.

Sodnik apelacijskega sodišča.

Sodnik upravnega sodišča.

Starešina sreskega sodišča.

IV. skupina, 1. stopnja.

Referent državnega sveta.

Predsednik okrožnega sodišča.

Sodnik apelacijskega sodišča.

Sodnik upravnega sodišča.

Starešina sreskega sodišča.

Tajnik upravnega sodišča.

IV. skupina, 2. stopnja.

*Referent državnega sveta.**Tajnik upravnega sodišča.*

V. skupina.

*Referent državnega sveta.**Tajnik državnega sveta.**Tajnik upravnega sodišča.*

VI. skupina.

*Tajnik državnega sveta.**Tajnik upravnega sodišča.*

VII. skupina.

*Tajnik državnega sveta.**Pisar državnega sveta.**Tajnik upravnega sodišča.*

VIII. skupina.

*Pisar državnega sveta.**Pisar upravnega sodišča.*

10.

Iz zakona o notranji upravi.*

VIII. poglavje.

Odgovornost.

Člen 122.

Določbe tega zakona o odgovornosti veljajo za vse uslužbenke v resoru ministrstva za notranje posle, kolikor se ne predpišejo za poedine vrste teh uslužbencev posebne določbe; za upokojene uslužbenke v resoru ministrstva za notranje posle pa se uporabljajo določbe o disciplinski odgovornosti, kakor in kolikor je to določeno s tem zakonom.

2. Disciplinska odgovornost.

4. Disciplinske kazni.

Člen 130.

(¹) Disciplinske kazni so:

1. zmanjšba prejemkov,
2. ustavitev napredovanja,

* Zakon o notranji upravi z dne 19. junija 1929, »Službene novine« št. 143/LXI/319, »Uradni list« št. 313/76 iz l. 1929. — Upoštevane so tudi vse izpremembe glede navedenih členov, objavljene v »Služb. nov.« št. 240/XCIX iz l. 1929. — »Ur. list« št. 417/104 iz l. 1929. in v »Služb. listu« št. 314/39 iz l. 1934.

3. premestitev z odvzemom pravice do povračila potnih in selitvenih stroškov,

4. upokožitev brez zmanjšbe ali z zmanjšbo pokojnine,

5. odpustitev iz službe.

(2) Kazni pod št. 1., 2. in 3. tega člena se smejo izrekati tudi po dve zaradi istega disciplinskega predmeta.

(3) Disciplinske kazni izrekajo pristojna disciplinska sodišča, in sicer na podstavi predpisno izvedenega postopanja. Minister za notranje posle sme izrekati tudi sam, po preiskavi, ki so jo izvršili odrejeni organi, kazni iz št. 1. do 3. tega člena kakor tudi upokojevati in odpuščati iz službe brez izgube pridobljenih pravic.

5. Disciplinska sodišča.

Člen 135.

(1) Disciplinska sodišča so:

1. disciplinska sodišča pri banih;

2. disciplinsko sodišče pri ministrstvu za notranje posle;

3. upravna sodišča in državni svet kot disciplinska sodišča.

(2) Banska disciplinska sodišča in disciplinsko sodišče pri ministrstvu za notranje posle so disciplinska sodišča prve stopnje.

(3) Disciplinsko sodišče pri ministrstvu za notranje posle je tudi disciplinsko sodišče druge stopnje v primerih, navedenih v zakonu.

(4) Upravna sodišča in državni svet so disciplinska sodišča druge stopnje.

Člen 138.

Disciplinska sodišča postopajo po predpisih tega zakona. Kolikor ti predpisi ne bi zadoščali, se uporabljajo smiselno predpisi zakonika o sodnem kazenskem postopanju.

6. Pristojnost disciplinskih sodišč.

Člen 143.

(1) Disciplinsko sodišče pri banu je pristojno za sojenje disciplinski kaznivih dejanj vseh državnih uslužbencev v resoru ministrstva za notranje posle, ki so stalno zaposleni pri banu ali pri njemu podrejenih uradnih, izvzemši uradnike, višje od 4. skupine a) I. kategorije.

(2) Disciplinsko sodišče pri ministrstvu za notranje posle je pristojno za sojenje disciplinski kaznivih dejanj vseh ostalih državnih uslužbencev v resoru ministrstva za notranje posle.

Člen 144.

(1) Za pretresanje pritožb zoper rešitve banskega disciplinskega sodišča ali njegovega predsednika kakor tudi zoper one razsodbe tega sodišča, s katerimi se obsodi uslužbenec na kazen po členu 130., št. 1. do 3., ali s katerimi se uslužbenec, če je predlagal disciplinski tožilec kakšno izmed označenih kazni, oprosti, je pristojno disciplinsko sodišče pri ministrstvu za notranje posle; za pretresanje pritožb zoper razsodbe, s katerimi se uslužbenec obsodi na kazen po členu 130., št. 4. ali 5., ali s katerimi se uslužbenec, če je predlagal disciplinski tožilec kakšno izmed označenih kazni, oprosti, je pristojno upravno sodišče za dotično banovino.

(2) Za pretresanje pritožb zoper odločbe (rešitve in razsodbe) disciplinskega sodišča pri ministrstvu za notranje posle kot disciplinskega sodišča prve stopnje ali njegovega predsednika je pristojen državni svet.

Člen 145.

(1) Pristojnost se opredeljuje po uslužbenčevem položaju oziroma po uradu, kjer je uslužbenec stalno zaposlen ob uri, ko se zve za uslužbenčevo kaznivo dejanje.

(2) To velja tudi, če je soditi uslužbencu disciplinski kaznivo dejanje, ki ga je storil kot državni uslužbenec, preden je bil postavljen na dotično mesto. V tem primeru se odloči o obstoju in kaznivosti disciplinski kaznivega dejanja v prvi vrsti po predpisih, ki so veljali za obdolženca ob času, ko je storil kaznivo dejanje.

(3) Tudi če se uslužbenec premesti ali upokoji, ostane pristojno ono sodišče, ki je že uvedlo postopanje.

(4) Disciplinsko sodišče mora po uradni dolžnosti ugotoviti svojo pristojnost.

Člen 146.

Spore o pristojnosti med banskimi disciplinskimi sodišči rešuje disciplinsko sodišče pri ministrstvu za notranje posle; vse ostale spore o pristojnosti med disciplinskimi sodišči pa rešuje državni svet.

7. Disciplinski tožilci.

Člen 147.

(1) Pri vsakem disciplinskem sodišču je postaviti disciplinskega tožilca in potrebno število namestnikov izmed političnoupravnih uradnikov, ki so stalno zaposleni na sedežu sodišča, in sicer praviloma izmed inspektorjev. Ti zastopajo pred sodiščem koristi službe in ugled stroke, oškodovane s prekršitvijo dolžnosti.

(2) Disciplinske tožilce in njih namestnike postavlja za tri leta pri disciplinskem sodišču pri ministrstvu za notranje posle in pri državnem svetu minister, pri banskih disciplinskih sodiščih in pri upravnih sodiščih pa ban. Pri upravnih sodiščih postavlja te organe ban banovine, kjer je upravno sodišče.

(3) Disciplinski tožilec se zasliši pred vsako odločbo disciplinskega sodišča, da čuva njemu poverjene koristi.

(4) Če se uvede zoper disciplinskega tožilca disciplinsko ali sodno kazensko postopanje, ne sme opravljati

dolžnosti disciplinskega tožilca, dokler traja postopanje. Če se konča postopanje s kaznovanjem, prestane biti uradnik disciplinski tožilec za to dobo; za ostanek trimesečnega roka se postavi po predpisih tega člena drug.

8. Branilci.

Člen 148.

(¹) Obdolženi uslužbenec ima pravico do branilca v disciplinskem postopanju ter ga sme vzeti ali izmed državnih uslužbenecv ali pa izmed javnih pravnih zastopnikov.

(²) Če ga ne odredi sam, mu postavi disciplinsko sodišče branilca za ustno razpravo. Sodišče stori to tudi takrat, kadar odrejeni ali postavljeni branilec ne pride na razpravo.

(³) Razen v primeru, navedenem v prednjem odstavku, niso uslužbenci dolžni, sprejeti obrambe. Nikoli ne smejo prejemati uslužbenci nagrade; imajo pa pravico do povračila izdatkov, ki so jih imeli v prid obrambe.

(⁴) Branilec je v obrambi svoboden. Zavezan je čuvati tajnost, ki mu je bila zaupana.

9. Postavitvev pod disciplinsko postopanje.

Člen 149.

(¹) Če starešina zve za uslužbenčev disciplinski prestop, izvrši oziroma odredi predhodne kratke poizvedbe.

(²) Če načeluje ta starešina občnemu upravnemu oblastvu prve stopnje, pošlje preiskani predmet s svojim predlogom banu oziroma upravniku mesta Beograda, ako smatra, da gre za disciplinski prestop.

(³) Če spozna ban, da gre za disciplinski prestop, a se tiče uradnika I. kategorije ali 1. ali 2. skupine

II. kategorije, pošlje preiskani predmet s svojim predlogom ministru za notranje posle; če pa se tiče ostalih uslužbencev, odredi, da se postavijo pod disciplinsko sodišče ter pošlje predmet s svojo tožbo disciplinskemu sodišču.

(4) Minister za notranje posle odredi, če ne reši sam disciplinskega prestopka po členih 118. in 130., postavitev pod disciplinsko sodišče ter pošlje spise pristojnemu disciplinskemu sodišču s tožbo.

(5) Odločba o postavitvi pod disciplinsko sodišče se vroči po službeni poti obdolženemu uslužbencu in disciplinskemu tožilcu. Zoper to odločbo ni pritožbe.

Člen 150.

(1) Disciplinsko sodišče odredi disciplinsko preiskavo oziroma odredi, če smatra predmet za dovolj preiskan, ustno razpravo.

(2) Če spozna disciplinsko sodišče med postopanjem, da je treba uvesti disciplinsko postopanje tudi zoper uslužbenca, ki ga pristojni starešina ni obtožil, obvesti o tem starešino, z uslužbencem pa postopa, kakor bi bil obtožen tudi on.

10. Učinek sodnega kazenskega postopanja na disciplinsko postopanje.

Člen 151.

(1) Če se uvede zoper uslužbenca sodno kazensko postopanje bodisi na tožbo države, bodisi na tožbo privatne osebe, mora to njegov neposredni starešina takoj sporočiti pristojnemu neposrednemu starešini.

(2) Prav tako mora vročiti starešina urada, postopajoč po čl. 149., oziroma disciplinsko sodišče, postopajoč po členu 150., če spozna, da gre pri uslužbenčevem dejanju za dejanje, kaznivo po kazenskem zakonu, vse spise rednemu sodišču. V prvem primeru sporoči to starešina urada neposrednemu višjemu starešini; v drugem pri-

meru pa obvesti disciplinsko sodišče starešino, ki je vložil tožbo. Disciplinsko postopanje se odloži do konca sodnega kazenskega postopanja.

Člen 152.

Če je uslužbenec obsojen s sodno kazensko sodbo, ki ima po veljavnih predpisih neposredno za posledico izgubo službe, se izvrši odpustitev iz službe brez nadaljnega postopanja administrativno. V tem primeru se smejo uporabiti določbe iz člena 134.

Člen 153.

Redna sodišča kakor tudi vsa ostala oblastva morajo obvestiti, če uvedejo zoper uslužbenca postopanje zbog kaznivega dejanja, kakor tudi če ga kaznujejo, o tem neposrednega starešino dotičnega uslužbenca. Starešina sporoči to neposrednemu višjemu starešini zaradi nadaljnega postopanja.

11. Disciplinska preiskava.

Člen 154.

(¹) Če odredi disciplinsko sodišče disciplinsko preiskavo, zahteva od ministra za notranje posle oziroma od bana, naj postavi disciplinskega preiskovalca izmed njemu podrejenih političnoupravnih uradnikov.

(²) Uradnik, ki je pozvan, sodelovati v istem disciplinskem postopanju v drugi funkciji, se ne sme postaviti za disciplinskega preiskovalca. Zanj veljajo smiselno določbe členov 136. in 140.

Člen 155.

(¹) Disciplinski preiskovalec zasliši priče in izvedence brez prisega, preišče po službeni dolžnosti vse okoliščnosti in vsa dokazila, ki jih je treba za popolno

razjasnitev stvari, ter dá obtožencu priliko, da se izjavi o vseh točkah obdolžitve.

(2) Disciplinski preiskovalec sme zahtevati tudi sodelovanje občnih upravnih in policijskih oblastev, zlasti če prebivajo priče ali izvedenci zunaj mej njegovega službenega območja ali če na poziv disciplinskega preiskovalca ne pridejo ali odrečejo besedo iz razlogov, ki zakonski niso upravičeni.

(3) Občna upravna oblastva postopajo pri tem po predpisih, ki veljajo za pozivanje strank pri teh oblastvih.

(4) Če je treba zato, da se ugotovi resnica, zaslišati poedine priče ali izvedence pod prisego, se obrne disciplinski preiskovalec po svojem službenem oblastvu na pristojna sodišča s prošnjo za zaslišanje pod prisego.

Člen 156.

(1) Disciplinski tožilec sme predlagati, da se izvrše nadaljnje poizvedbe, zlasti glede na morebitno novo obdolžitev.

(2) Tudi obdolženec ima pravico, predlagati izvršitev izvestnih nadaljnjih poizvedb.

(3) Če disciplinski preiskovalec dvomi, ali je treba usvojiti predlog, zahteva rešitev disciplinskega sodišča.

12. Odreditve razprave.

Člen 157.

O izvršeni preiskavi se obvesti disciplinski tožilec s pozivom, naj poda disciplinskemu sodišču svoj predlog, ki mora obsezati tudi predlog o kazni.

Člen 158.

(1) V rešitvi, s katero se odreja ustna razprava, je treba označiti z obrazložitvijo dejanje, ki ga je uslužbenec obdolžen, in vse, česar je treba za razpravo.

(2) Obtoženec in tožilec imata pravico, podati v osmih dneh od dne, ko se jima vroči rešitev, s katero

se odreja ustna razprava, disciplinskemu sodišču nadaljnje predloge.

(3) Po preteku tega roka odredi predsednik disciplinskega sodišča dan ustne razprave, pozove disciplinskega tožilca, obtoženca in njegovega branilca kakor tudi priče in izvedence ter izda vse druge naredbe, kolikor je treba, da se razprava neovirano izvrši.

Člen 159.

(1) Če dopušča značaj obdolžitve, sme dovoliti predsednik disciplinskega sodišča obtožencu in njegovemu branilcu, ko je priobčil odločbo o odrejeni ustni razpravi, da pregledata vse spise, razen zapisnika o posvetovanju.

(2) Kdor objavi ali ustno priobči vsebino teh spisov, se kaznuje v korist državne blagajne s kaznijo od 1000 do 10.000 dinarjev. To kaznivo dejanje preišče in kazen izreče predsednik onega sodišča, ki je dovolilo vpogled spisov.

13. Ustna razprava.

Člen 160.

(1) Razprava je ustna in tajna; vendar pa sme obtoženec zahtevati, da ji prisostvujejo trije državni uslužbenci, ki jih odredi sam.

(2) Razprava se začne s čitanjem odločbe, s katero se je odredila razprava; potem se zaslišijo obtoženec, pozvane priče in izvedenci ter se prečitajo po potrebi zapisniki o preiskavi in drugi važni spisi.

(3) Disciplinsko sodišče ima pravico, na razpravi zapriseči priče in izvedence, če se mu zdi to potrebno. Zaprisega se izvrši po predpisih sodnega kazenskega postopanja.

(4) Obtoženec in njegov branilec kakor tudi disciplinski tožilec imajo pravico, dajati izjave o vsakem dokazu, podajati predloge in zastavljati po predsedniku disciplinskega sodišča vprašanja pričam in izvedencem.

(⁵) Po izvršenem dokazovanju dobi besedo disciplinski tožilec, za njim branilec; poslednjo besedo pa ima v vsakem primeru obtoženec.

(⁶) Če obtoženi uslužbenec, dasi je prejel poziv pravočasno, ne pride na razpravo in ne opraviči pravočasno svojega izostanka, se izvrši razprava in izreče razsodba tudi brez njega, ko se je prečitala njegova obramba, če je bila izročena ali če je že v spisih, in ko se je zaslíšal njegov branilec. Za opravičbo smatra disciplinsko sodišče obtoženčevo težko bolezen in preloži razpravo.

(⁷) Če smatra disciplinsko sodišče bodisi na zahtevo bodisi po službeni dolžnosti, da je treba zaslíšati kakšno pričo ali priskrbeti drug dokaz radi razjasnitve stvari, a tega ni mogoče izvršiti pred razpravo ali med njo, se razprava preloži.

Člen 161.

(¹) Na razpravi se vodi zapisnik, v katerega se zapišejo dan razprave, ime predsednikovo, imena disciplinskih sodnikov in ime zapisnikarjevo kakor tudi predmet in potek razprave v glavnih točkah. Zapisnik podpišeta predsednik in zapisnikar.

(²) O posvetovanju in glasovanju, ki je tajno, se vodi poseben zapisnik, ki ga podpišejo predsednik in sodniki.

14. R a z s o d b a.

Člen 162.

(¹) Disciplinsko sodišče sodi po svobodnem prepričanju, dobljenem na ustni razpravi.

(²) Z razsodbo se obtoženi uslužbenec ali oprosti kot nekriv ali pa se obsodi na disciplinsko kazen.

(³) V razsodbi je treba odločiti tudi o povračilu stroškov disciplinskega postopanja. Če se obtoženec oprosti, plača stroške postopanja država, drugače pa obtoženec.

(⁴) Branilčeve stroške plača vedno obtoženec.

(⁵) Razsodba se razglasi ustno z razlogi vred na koncu razprave in posvetovanja, pismeno pa se priobči

v osmih dneh od dne razglasitve z obrazložitvijo obtoženemu uslužbencu in disciplinskemu tožilecu.

Člen 163.

(¹) Če uslužbenec pred izvršnostjo razsodbe umre, se disciplinsko postopanje ustavi. Stroške postopanja razen branilčevih stroškov plača v tem primeru država.

(²) Če se uslužbencu pred izvršnostjo razsodbe uvaži ostavka na državno službo, se disciplinsko postopanje ustavi, razen če je moči po pravici verjeti, da je storil uslužbenec dejanje, ki ima za posledico odstranitev iz službe. Ustavitev disciplinskega postopanja se vpiše v uslužbenski list. Če se uslužbenec vrne v službo, se disciplinsko postopanje nadaljuje.

(³) Če se uslužbenec pred izvršnostjo razsodbe upokoji, se nadaljuje disciplinsko postopanje po predpisih, ki veljajo glede disciplinskega postopanja za aktivne uslužbence, razen določb o disciplinskih kaznih in pritožb na sodišče druge stopnje, glede katerih veljajo določbe za upokojene uslužbence (člena 185. in 186.).

15. P r i t o ž b a.

Člen 164.

Zoper razsodbo disciplinskega sodišča glede krivde, kazni in povračila stroškov se smeta pritožiti obsojeni uslužbenec in disciplinski tožilec na pristojno disciplinsko sodišče druge stopnje (člen 144.) v petnajstih dneh od dne vročitve. Pritožba ustavi izvršitev.*

* Taka pritožba je dopustna na državni svet kot disciplinsko sodišče II. stopnje tudi zoper disciplinske kazni, ki jih je izrekel minister za notranje posle po čl. 130., odst. 3., z. n. u., ker stopa tu minister na mesto disciplinskega sodišča (I. stopnje) pri ministrstvu za notranje posle. Ker ni v čl. 164. o tem primeru ničesar določenega, veljajo določbe § 198. v zvezi s § 241. uradniškega zakona. (Prim. odločbo splošne seje drž. sveta z dne 17. marca 1932, št. 9508/32.)

Člen 165.

(1) Disciplinsko sodišče druge stopnje odloča brez ustne razprave:

1. če spozna, da je treba izvršiti nadaljnje poizvedbe; v tem primeru odredi disciplinskemu sodišču prve stopnje, naj to stori;

2. če ugotovi, da so v postopanju bistveni nedostatki, zaradi katerih bi bilo treba obnoviti ustno razpravo pred disciplinskim sodiščem prve stopnje; v tem primeru razveljavi rabsodbo in vrne predmet sodišču prve stopnje;

3. če gre pritožba samo zoper oni del rabsodbe, s katerim se odloča o povračilu stroškov.

(2) Če ni primera, navedenega v prednjem odstavku, odredi predsednik dan za ustno razpravo. Za nadaljnje postopanje veljajo smiselno predpisi o ustni razpravi in rabsodbi na prvi stopnji.

16. Izvršitev rabsodbe.

Člen 166.

Ko postane rabsodba izvršna, jo pošlje predsednik disciplinskega sodišča v overovljenem prepisu banu oziroma ministru za notranje posle, da jo izvrši in da vpiše kazen v uslužbenški list.

17. Zastaranje.

Člen 167.

(1) Disciplinski prestopki zastarajo čez pet let.

(2) Vsak čin pri preiskavi disciplinski kaznivega dejanja prekine tek zastaranja in to začne teči šele od poslednjega čina.

(3) Zastaranje ne teče glede uslužbenca, zoper katerega se prekine disciplinsko postopanje zbog ostavke na državno službo, uvažene po členu 163., odstavku (2), dokler se ne vrne v državno službo.

18. Obnova postopanja.

Člen 168.

Če se obtoženec z razsodbo oprosti, sme zahtevati disciplinski tožilec obnovo disciplinskega postopanja, ako zve pozneje za nove činjenice ali priskrbi dokaze, ki jih prej ni mogel uporabiti, ki pa morejo po sebi ali v zvezi s prejšnjimi dokazi ugotoviti obdolženčevo disciplinski kaznivo dejanje, ki še ni zastaralo.

Člen 169.

(1) Uslužbenec, obsojen na disciplinsko kazen, ki je postala izvršna, sme zahtevati tudi po prestani kazni obnovo disciplinskega postopanja, če navede nove činjenice in dokaze, ki morejo po sebi ali v zvezi s prejšnjimi dokazi potrditi njegovo nedolžnost ali vplivati na znižbo kazni.

(2) Obnovo disciplinskega postopanja smejo zahtevati tudi zakonski drug in sorodniki v navzgornji in navzdolnji premi vrsti.

(3) Obnova se sme zahtevati samo v roku, odrejenem v členu 167. za zastaranje disciplinski kaznivih dejanj.

Člen 170.

(1) O obnovi disciplinskega postopanja odloči disciplinsko sodišče, ki je sodilo na prvi stopnji, in sicer brez ustne razprave.

(2) Zoper to odločbo ima prizadeta stranka pravico pritožbe na disciplinsko sodišče pri ministrstvu za notranje posle oziroma na državni svet (člen 144.) v petnajstih dneh od dne vročitve.

Člen 171.

(1) Z dovolitvijo obnove disciplinskega postopanja se razveljavi razsodba, kolikor se nanaša na dejanje, zaradi katerega je bila obnova dovoljena.

(2) Izvršitev disciplinske kazni se ustavi.

Člen 172.

(¹) Če se dopusti obnova v uslužbenčevo korist, pa se uslužbenec zopet obsodi, se ne sme kaznovati s kaznijo, ostrejšo od prejšnje. Ob odmeri kazni se vzame v poštev kazen iz prejšnje razsodbe, kolikor se je že izvršila.

(²) Disciplinsko sodišče sme uslužbenca, če dopusti obnovo v njegovo korist, s pristankom disciplinskega tožilca takoj, brez ustne razprave oprostiti ali obsoditi na manjšo kazen.

Člen 173.

(¹) Če se obsojeni uslužbenec na podstavi obnovljenega disciplinskega postopanja oprosti, mu povrne država vse, kar in kolikor je izgubil zbog neopravičene razsodbe na službenih prejemkih.

(²) Če se obsodi obsojeni uslužbenec na podstavi obnove na manjšo kazen, sme izreči disciplinsko sodišče, da mu mora država povrniti vse, kar in kolikor je izgubil zbog preveč prestane kazni na službenih prejemkih.

(³) Zakoniti nasledniki umrlega uslužbenca so upravičeni, če imajo pravico do vzdrževalnine, zahtevati povračilo samo za toliko, kolikor so oškodovani v vzdrževalnini, ki jim jo je obsojenec dolgoval.

19. Odstranitev od službe.

Člen 174.

(¹) Uslužbenca, zoper katerega se je uvedlo sodno kazensko ali disciplinsko postopanje, sme disciplinsko sodišče odstraniti od službe, če zahteva to vrsta ali teža disciplinskega prestopka, ali pa zbog uvedene preiskave.

(²) Pravica odstranitve od službe pristoji disciplinskemu sodišču tudi takrat, kadar se uvede pred sodiščem zoper uslužbenca postopanje, da se postavi pod skrbstvo, ali kadar je prišel v konkurz.

Člen 175.

(¹) Če dene redno sodišče uslužbenca v preiskovalni zapor ali ga postavi zbog zločinstva ali prestopka, po-

teklega iz nečastnih nagibov, pod sodišče, odredi njegov neposredni ali posredni starešina takoj predhodno odstranitev iz službe.

(²) Razen v primeru, navedenem v prednjem odstavku, sme odrediti vsak nadrejenec, ki mu je poverjeno neposredno ali posredno službeno nadzorstvo, predhodno odstranitev od službe, kadarkoli uslužbenec odkrito odreče poslušnost ali kadar je njegovo kaznivo dejanje tako, da bi bilo škodljivo za koristi in ugled službe, če bi ostal nadalje v službi. S tem se ne izpreminja določba člena 90. uradniškega zakona.

(³) Predhodno odstranitev od službe, odrejeno po prednjem odstavku, mora sporočiti vsak organ, ki jo je odredil, takoj neposrednemu višjemu starešini.

(⁴) Vsaka rešitev o predhodni odstranitvi se priobči v treh dneh po službeni poti, skladno s členom 149., odstavkom (³), ministrstvu za notranje posle oziroma pristojnemu banskemu disciplinskemu sodišču. Minister za notranje posle pošlje, če ne odloči o tem sam, predmet pristojnemu disciplinskemu sodišču, ki odločbo o odstranitvi nemudoma potrdi ali razveljavi.

Člen 176.

(¹) Če določi minister za notranje posle ali disciplinsko sodišče odstranitev od službe, sme odrediti, da se zmanjša uslužbencu njegova plača (osnovna in položajna) do polovice. Zmanjšba plače se računi od dne, ko je bil uslužbenec odstranjen od službe po odločbi ministra za notranje posle ali disciplinskega sodišča.

(²) Če se uslužbenec zbog sodne kazenske sodbe po administrativni poti odpusti iz službe (člen 152.) ali če se kaznuje z disciplinsko kaznijo ali če se postavi pod skrbstvo ali je prišel v konkurz, izgubi pravico do ustavljenih prejemkov v korist državne blagajne.

(³) Če se je končalo disciplinsko postopanje z oprostitvijo ali če se je postavitev pod skrbstvo odklonila, se uslužbencu vrnejo ustavljeni prejemki.

Člen 177.

(¹) Če odloča o odstranitvi od službe disciplinsko sodišče, odloča brez ustne razprave, ko je zaslišalo disciplinskega tožilca.

(²) V tem primeru se smeta pritožiti zoper odločbo o odstranitvi uslužbenec in disciplinski tožilec na disciplinsko sodišče pri ministrstvu za notranje posle oziroma na državni svet (člen 144.) v petnajstih dneh od dne priobčitve.

(³) Zoper odločbo o predhodni odstranitvi od službe ni pritožbe.

Člen 178.

(¹) Odstranitev od službe prestane, ko postane razsodba ministra za notranje posle oziroma disciplinskega sodišča izvršna.

(²) Če pred tem prestanejo okoliščnosti, zbog katerih je bila odrejena odstranitev od službe, ukine minister za notranje posle oziroma disciplinski svet, odstranitev.

Člen 179.

Uradnik, za katerega se določi odstranitev od službe, ne sme oditi iz službenega kraja brez dovolitve starešine onega urada, kjer slušbuje.

20. Vročanje, pravna sredstva in roki.

Člen 180.

(¹) Odločbe v disciplinskem postopanju se vročajo prizadetemu uslužbencu neposredno osebno ali komu drugemu, ki ga je uslužbenec pooblastil za to, ali, če njegovo prebivališče ni znano, njegovemu poslednjemu neposrednemu starešini. Vročitve se vrše tudi branilcu.

(²) Javno pozivati uslužbenca, naj pride pred disciplinsko sodišče, kakor tudi objavljati razsodbo je prepovedano.

Člen 181.

(¹) Kolikor ni določeno kaj drugega, se ne morejo izpodbijati med postopanjem samim poedine rešitve disciplinskega sodišča ali njegovega predsednika s posebnimi pritožbami, nego samo s pritožbo zoper glavno odločbo-razsodbo.

(²) Pritožbe se pošiljajo predsedniku disciplinskega sodišča prve stopnje, ki jih zavrne, če se ne izroče pravočasno, če jih je vložila nepristojna oseba ali če po zakonu ni pritožbe.

Člen 182.

Roki za pravna sredstva se računajo od prvega dne po prejemu. Če je poslednji dan roka nedelja ali dan, ko disciplinsko sodišče po zakonu ne uraduje, preteče rok prvi prihodnji delavnik. Predaja pošti na recepis velja, kakor bi se bila izvršila sodišču samemu.

21. Oprostitev od taks.

Člen 183.

V disciplinskem postopanju se ne plačujejo takse.

22. Upokojeni uslužbenci.

Člen 184.

Upokojeni uslužbenci v resoru ministrstva za notranje posle odgovarjajo disciplinski:

1. za disciplinski kazniva dejanja, storjena v času, ko so bili aktivni uslužbenci;
2. za težke oškodbe ugleda stroke, storjene v pokoju; in

3. za zločinstva in onečaščujoče prestopke, ki jih store, dokler so v pokoju, glede katerih je pristojno tudi redno sodišče.

Člen 185.

Disciplinske kazni za upokojene uslužbence so:

1. pismeni ukor;
2. zmanjšba pokojnine največ do desetih let; toda v poedinem mesecu ne sme biti večja od 30 % mesečne pokojnine;
3. izguba pravice do osebne in rodbinske pokojnine, ki se sme izreči za neki krajši čas ali dosmrtno, pri čemer se uporabljajo smiselno tudi odločbe člena 134.

Člen 186.

(¹) Za disciplinsko postopanje zoper upokojenega uslužbenca, kolikor ne spada po členu 143., odstavku (²), pod oblast disciplinskega sodišča pri ministrstvu za notranje posle kot disciplinskega sodišča prve stopnje, je pristojno disciplinsko sodišče pri banu, v čigar območje spada kraj njegovega stalnega prebivanja, če pa živi stalno v inozemstvu, disciplinsko sodišče pri banu, ki je pristojno za kraj, kjer je naposled služboval.

(²) Za pretresanje pritožb zoper odločbe banskega disciplinskega sodišča ali predsednika tega disciplinskega sodišča kakor tudi zoper one razsodbe tega sodišča, s katerimi se obsoja upokojenec na kazen po členu 185., št. 1. in 2., je pristojno, če je predlagal disciplinski tožilec kakšno izmed označenih kazni, disciplinsko sodišče pri ministrstvu za notranje posle: za pretresanje pritožb zoper razsodbe, s katerimi se obsoja upokojenec na kazen po členu 185., št. 3., ali s katerimi se upokojenec, če je predlagal disciplinski tožilec označeno kazen, oprasha, pa je pristojno upravno sodišče za dotično banovino.

(³) Za pretresanje pritožb zoper odločbe (rešitve in razsodbe) disciplinskega sodišča pri ministrstvu za notranje posle kot disciplinskega sodišča prve stopnje je pristojen državni svet.

Člen 187.

Disciplinsko postopanje zoper upokojenega uslužbenca je isto kakor zoper aktivnega uslužbenca, samo da velja za upokojenega uslužbenca, ki spada po členu 143., odstavku (2), pod oblast disciplinskega sodišča pri ministrstvu za notranje posle kot disciplinskega sodišča prve stopnje, za neposrednega starešino ban, v čigar območje spada kraj njegovega stalnega prebivanja, če pa živi stalno v inozemstvu, disciplinsko sodišče pri banu, ki je pristojno za kraj, kjer je naposled služboval.

11.

Taksni predpisi.**Tarifna post. 52. zakona o taksah.***

1. Za pritožbe (tožbe), vložene pri državnem svetu ali upravnih sodiščih zoper odločbe ali postopanje vseh administrativnih oblastev, po skupni vrednosti spornega predmeta 1 %.
2. Ta taksa ne sme biti manjša:
 - a) za pritožbe (tožbe), vložene pri državnem svetu, ko din 200.—,
 - b) za pritožbe (tožbe), vložene pri upravnem sodišču, ko din 100.—.

* Prejšnje besedilo tar. postavke 52. je bilo izpremenjeno s § 12. zakona o naknadnih in izrednih kreditih k proračunu državnih razhodkov in dohodkov za leto 1932./1933. z dne 23. decembra 1932, »Službene novine« z dne 26. decembra 1932, št. 300/CXII/778, »Službeni list« z dne 11. januarja 1933, št. 16/3.

3. Če je sporni predmet neocenljivega značaja, se plača:

- a) za pritožbe (tožbe) pri državnem svetu din 400—,
- b) za pritožbe (tožbe) pri upravnem sodišču din 200—.

Pripomba: Za pritožbe (tožbe), ki jih vlaga državni nameščenec pri državnem svetu zoper odločbe, s katerimi se mu je kot državnemu nameščencu kršila pravica, se taksa ne plačuje vnaprej. Pobere pa se, če državni svet potrdi odločbo, zoper katero se je državni nameščenec pritožil.

Plačilo odredi oziroma izvrši tisto oblastvo, ki je izdalo prvo odločbo.

12.

Področje oddelkov državnega sveta.

I. ODDELEK.

Predmeti predsedništva ministrskega sveta, ministrstva za zunanje posle, ministrstva za notranje posle, ministrstva za trgovino in industrijo, oddelka za vere ministrstva pravde, vse samoupravne stvari in spori o pristojnosti.

II. ODDELEK.

Predmeti ministrstva za prosveto, ministrstva za socialno politiko in narodno zdravje, ministrstva za telesno vzgojo naroda, ministrstva za kmetijstvo z vsemi predmeti agrarne reforme, najsi je po njih izdal odločbo minister ali pa kakšno upravno sodišče.

III. ODDELEK.

Predmeti ministrstva za vojsko in mornarico in ministrstva za gradbe.

IV. ODDELEK.

Personalni predmeti ministrstva za finance (postavitev, napredovanja, odpustitve, pokojnine) in ostali administrativni predmeti tega ministrstva; spori o taksah, državnih in samoupravnih, o devizah in valutah; predmeti ministrstva za šume in rudnike in ministrstva pravde (brez oddelka za vere).

V. ODDELEK.

Predmeti ministrstva za promet in disciplinsko kazniva dejanja kakor tudi vobče predmeti po pritožbah zoper odločbe upravnih oblastev o disciplinsko kaznivih dejanjih državnih uslužbencev; predmeti ministrstva za pošto, telegraf in telefon.

VI. ODDELEK.

Carinski predmeti, trošarinski predmeti, monopol-ska kazniva dejanja, ne glede na to, katero upravno sodišče je izdalo odločbo; vsi predmeti o samoupravnih davščinah razen taks in predmeti po zakonu o neposrednih davkih, najsi je izdal odločbo minister ali upravno sodišče, kakor tudi predmeti zemljiškega katastra.

Sodbe upravnih sodišč pridejo v oddelke, v katere spadajo po predmetu.

STVARNO KAZALO

(Številke pomenijo strani.)

Administrativni spor 8, 11

— obnova 18

Banove odločbe 13, 45, 46, 82

— v pritožbah zoper ustavit-
tev sklepov občinskih od-
borov 45

— o razrešitvi občinskih pred-
sednikov in članov občin-
skih uprav 46

Banovinski odbor, ustavitev
sklepov 3

Banovinski svet, sklepi 3

— uredbe 2, 3

Banska uprava, disciplinsko so-
dišče pri banski upravi
66—68, 79, 82, 83

Banski svet 2

Carinski spori 30

Činjenice, nepopolno dognane 15,
28, 57

— protislovne 14, 28

Disciplinska sodišča: državni svet

50—52, 62, 66, 77, 80, 82
upravno sodišče 50—52, 62,
66, 67

pri banskih upravah 66—68,
79, 82, 83

Disciplinska sodišča:

pri ministrstvu za notranje
posle 66—68, 75, 77, 79,
80, 82

spori med 68

Disciplinske kazni po urad.
zakonu:

za aktivne drž. uslužbenca
49, 50

za upokojenca 62

Disciplinske kazni po zakonu
o notranji upravi:

za aktivne drž. uslužbenca
65, 66

za upokojenca 81—83

Disciplinski prekrški 48—49,
81

Disciplinski tožilec 52, 54—56,
58, 61, 67—69, 72, 74, 77

Disciplinsko postopanje:

a) po zakonu o uradnikih
52—63

b) po zakonu o notranji
upravi 67—83

branilci 52, 54—56, 69, 73
do 75, 80

dopustna je pritožba zoper
vsako odločbo v disci-
plinskem postopanju 61

glasovalni zapisnik 56, 74
izvedenci 56, 72, 73

Disciplinsko postopanje:

izvršitev disciplinske razsodbe 58, 69, 76
 javno pozivati obdolženca je prepovedano 80
 obdolženec, njega navzočnost pri razpravi 55, 74
 obdolženec, pravica do obrambe 52—54, 73—74, 77
 objava razsodbe in spisov prepovedana 80
 obnova postopanja 58—59, 77—78
 obvestitev starešine 54, 70, 79
 odložitev disc. razsodbe 56, 71
 odreditev preiskave 53, 54, 70—71
 odreditev razprave 54—55, 72—73
 odstranitev iz službe (suspenzija):
 a) po discipl. sodišču 60, 78—80
 b) po upravnem oblastvu 60, 61, 78—80
 oprostitev 56, 59, 74, 77, 78
 povrnitev služb. prejemkov 59, 61, 78, 79
 preiskava 53—55, 71—72
 preiskovalec 54, 71—72
 priče 56, 71, 72—74
 priobčenje spiskov kaznivo 73
 pritožba 57, 61, 69, 75, 76, 81
 prizivna razprava 57, 76
 razprava (prva) 55, 56, 73—74
 razpravni zapisnik 56, 74
 razsodba 56, 74—75, 80

Disciplinsko postopanje:

redna sodišča, sodelovanje 62, 71
 roki za pritožbe 61—62, 75, 81
 sodno-kazensko postopanje, učinek na discipl. postopanje 61, 70—71
 stroški 56, 74, 75, 76
 suspendiranje 60, 78—80
 tajnost razprave 55, 73
 tajnost razsodbe 80
 taksna prostost za vloge in pritožbe 63, 81
 upokojenci 62, 63, 81—83
 ustavitev disc. postopanja 58, 75
 uvedba disc. postopanja 54, 69—70
 vročitve 55, 61, 70, 80
 zastaranje disc. prekrškov 58, 76
 zastopstvo interesov državne uprave 52—55, 71
 zastopstvo obdolženčevo 52, 69
 zaupniki obdolženčevi 55, 73
 Dokumenti, zaupni 27
 Državljeni, naturalizirani, sprejem v drž. službo 46
 Državna uprava, zastopstvo pred disc. sodišči 52—55, 71
 zastopstvo pred uprav. sodišči in drž. svetom 13
 Državne prometne naprave 13
 Državni nameščenci, službeno razmerje 13
 Državni organi, odgovornost za neresnična poročila 38
 Državni proračun, podaljšanje 6

Državni svet:

arhivar 20
 člani 10, 22, 25, 27, 63
 disciplinske tožbe zoper
 člane 11
 disciplinsko sodišče 50, 52,
 62, 66, 77, 80, 82
 finančni oddelek 8, 21
 glasovanje 23, 24, 29, 30
 glavni tajnik 20, 64
 izvršnost razsodb 17, 22, 23
 kompetenca po vidovdanski
 ustavi 4, 6
 kompetenca, sedanja 3, 11,
 12, 18, 44, 50, 51, 66, 77,
 80, 82,
 kvalifikacija članov 10
 letno poročilo ministrstva
 pravde 26
 ministrske odločbe, postop-
 pek 31—32
 nadzorstvo nad upravnimi
 sodišči 34
 občne seje 8, 20, 21, 23
 obleka članov 32
 oddelki 8, 21, 22, (84)
 odloki 14, 17, 22, 23, 27
 odmori in odsotstva 25
 odobritev sprejema natura-
 liziranih državljanov v
 državno službo 46
 organ aktivne drž. uprave
 25
 organizacija 7, 8, 20
 osebje 19, 20, 25
 pisarji 20, 65
 podpredsednik 10, 20, 21, 63
 področje oddelkov 84
 poročevalci 31
 poslovna navodila oddelkom
 in upravn. sodiščem 34
 poslovni red 20—36

Državni svet:

postopanje 13—18, 26—34
 potrjevanje banovinskih
 uredb 3
 predsednik 8, 20—23, 28, 63
 prepisovalci 20
 pristojnost 3, 11, 12, 18, 44
 51
 pritožbe zoper razsodbe
 upravnih sodišč 16, 17
 razporejanje poslov po od-
 delkih 21, 22
 razprava 14, 15, 28—32
 — brez navzočnosti strank
 30—32
 razpravni zapisnik 29
 razsodba 15, 16, 30
 — glasovanje 15
 — izrek 16, 30
 — oblika 30
 razveljavljanje uprav. akta 16
 roki, za tožbe 13, 14
 — za pritožbe 16, 61—62
 sestava drž. sveta 8
 služitelji 20
 stroški postopanja 16, 30
 tajna razprava 15
 tajniki 20—23, 36, 64, 65
 takse za tožbe 83, 84
 tožba 11—14, 26
 — nedopustna 12
 — odložilna moč le izje-
 moma 16
 — oblika 13, 14
 — roki 13, 14
 — se vloži neposredno pri
 sodišču 13
 — taksiranje 83, 84
 — zavrnitev z odlokom
 14, 27
 — zoper člane drž. sveta
 11

Državni svet:

upokojitev članov 5, 10
ustavitev postopanja 27
volitve 24
vpogled v spise 27
vročanje 28
zaupni dokumenti 27
zavlačevanje izvršitve razsodb 17
zavrnitev tožbe z odlokom 14, 27
zastopstvo državnih interesov 13, 28, 29, 31, 32
zbirka odločb občnih sej 23
zvanja pri drž. svetu, razpored po zakonu o uradnikih 63—65

Državni uslužbenci:

službena razmerja 13
takse in tožbe na upravna sodišča 71
takсна prostost v disciplinskih stvareh 63

*Državno računovodstvo, zakon o njem (čl. 33.) 6**Državno sodišče:*

člani 1, 38
izvršnost razsodbe 41
kompetenca 1, 37, 38
obtoženi minister 39—41
odklonitev sodnikov 39
postopek 39—41
predsednik 39
preiskovalni sodnik 40
roki 40
sedež 39
sestava 1, 38
tajnik 39
tožilec 39—41

Državno upravno oblastvo potrebuje za pritožbe na drž. svet ministrsko odobritev 17

vezano na izrek razsodbe upravnih sodišč 16

Finančni oddelek pri državnem svetu 8

— pri upravnem sodišču 25
Finančno ministrstvo, zastopstvo pred državnim svetom v nedisciplinskih stvareh 13

*Glavna kontrola 6, 7, 13**Interes, neposredni 11, 14*

Izvršnost upravnega akta vzlic tožbi na upravna sodišča 16

Javni interesi 15, 16, 29, 43

Javnost razprav: pred upravnimi sodišči 14, 15, 28
izključena izjemoma 15, 26, 29
izključena v disciplinskem postopku 55, 73, 80

Kasacijsko sodišče v Beogradu
njegov predsednik je obenem predsednik državnega sodišča 39

razsoja kompetenčne spore med upravnimi in rednimi sodišči 18

Kompetenčni, konflikti 18

— spori med disciplinskimi sodišči 68

Ministrska odgovornost 1, 37—41
civilna odgovornost ministra
za škodo 37, 38

kazenska odgovornost 38
kazni po določbah o min.
odgovornosti 38

ne oprosti podrejenih orga-
nov odgovornosti 38

obtožba po kralju 37, 38

obtožba po narodni skup-
ščini 1

postopek državnega sodišča
38—41

ustavne določbe 1

Ministrstvo pravde 26, 37,
42, 43

vaj resortirajo upravna so-
dišča 37, 43

vsakoletna poročila držav-
nega sveta 26

Ministrstvo za finance, zastopa
ga pred državnim svetom
glavna kontrola 13

Ministrstvo za notranje posle:
disciplinsko sodišče pri
njem 66—68, 77, 79,
80, 82

minister za notranje posle
sme reševati sam discipl-
pinske prestopke 66, 70,
75

posebni disciplinski pred-
pisi za uslužbence njego-
vega resora 65—69, 67—83

Načelo dveh instanc v upravnem
postopku 12, 26

Naroki pri upravnem sodišču
14, 15, 27, 28

Naturalizirani državljani, spre-
jem v državno službo 46

Nedelavnost upravnih obla-
stev, odpomoč zoper 14,
17, 27

Neodvisnost sodišč 4
odložena do 3. sept. 1936 5

Občinska oblastva: tudi njih
upravni akti spadajo pod
upravno sodstvo 26

Občinska uprava, razrešitev
članov, pritožbe 45

Občinske volitve, pritožbe zo-
per gredo samo na uprav-
no sodišče 44—45

Občinski odbori, ustavitel
sklepov 3, 45

Objava dogodkov na razpravi
upr. sodišč 29

odločb občnih sej državnega
sveta 23

razprave pred državnim so-
diščem 40

razsodb upravnih sodišč 16,
30

razsodb disciplinskih sodišč
prepovedana 80

Oblike postopka 15

Obnova administrativnega spo-
ra 18

— postopanja v disciplinskih
stvarih 58—59, 77—78

Oddelki državnega sveta, se-
stava in področje 84, 85

Plačilo stroškov 16, 30, 56

Policijsko kazenske razsodbe
12

Poslovni red za državni svet
in upravna sodišča 20—36

Postopanje pred disciplinski-
mi sodišči vobče 52—63

- Postopanje pred posebnimi disciplinskimi sodišči za organe notranje upr. 67 do 83
- pred državnim svetom in upravnimi sodišči 13—18, 26—34
- Pravica strank do zaslišanja v upravnem sodstvu 15, 29
- Pravnomočne razsodbe, razveljavljanje in izpreminjanje 43
- Predsednik ministrskega sveta 32, 37, 38, 41
- Predsedništvo ministrskega sveta: oddelki 41—42
- v njegov resor spada državni svet 37, 42
- Pridobljene pravice razveljavljene: o povračilu škode razsojajo upr. sodišča in drž. svet 44
- Pritožba: dopustna samo na eno višje upravno oblastvo 12, 26
- odbita z razsodbo 32
- zavrnitev z odlokom 17
- zoper razsodbo disc. sodišč 57, 61, 75—76, 81
- zoper razsodbe upravnih sodišč 11, 16
- Prosti preudarek 12, 16
- Razprava pred upravnimi sodišči**, potek 14, 15, 28
- izključitev javnosti 15, 26, 29
- Razsodbe upravnih sodišč**:
- glasovanje 15
- izrek 16, 30
- objava 16, 30
- oblika 30
- Razsodbe upravnih sodišč**:
- sklepanje 15, 16
- stroški 30
- terminirane 44
- Redna sodišča**: kompetenčni spori 18
- sodelovanje v disciplinskih stvareh 62, 71
- upravni akti 12
- Res iudicata** 14
- Roki za pritožbe na državni svet in upr. sodišča vobče** 16
- pritožbe o disciplinskih stvareh 61—62, 75, 81
- tožbe na drž. svet in upr. sodišča vobče 13, 14
- tožbe zoper ukaze 13
- Samoupravna oblastva**: njih upravni akti se presojajo v uprav. sodstvu 11
- »Službene novine«, objavljajo: odločbe občnih sej drž. sveta 23
- sestavo in področja oddelkov državnega sveta 21
- v obtožbah zoper ministre razpisano razpravo pred državnim sodiščem 40
- Sodniki**, neodvisnost 4
- stalnost 5, 6
- odložitev ustavnih določb 5
- Spori o pristojnosti**: disciplinskih sodišč 68
- upravnih in samoupravnih oblastev med seboj 18
- upravnih sodišč in rednih sodišč 18
- Stranke**: navzočnost pri razpravah upravnih sodišč ni potrebna 28

Stranke pri tožbah zoper ukaze in ministrske odločbe izključene 30

Svobodni preudarek 12, 16

Svobodno prepričanje disciplinskega sodišča 58, 74

Takse: se ne plačujejo v disciplinskem postopanju 63, 81

za tožbe na državni svet in upravna sodišča 83—84

Tožba na upravna sodišča:

dopustnost 11, 12, 14, 26

oblika 13, 14

odložilna moč le izjemoma 16

roki 13, 14

se vloži neposredno pri sodišču 13

taksiranje 83—84

zavrnitev z odlokom zaradi nedopustnosti ali prepozne vložitve 14, 16

zoper člane drž. sveta 11

zoper ministrske odločbe 12, 31, 32

zoper ukaze 12, 13, 31, 32

zoper upravne akte 11, 13, 26

Ukazi 12, 13, 31, 32

Upravni akti 11, 14, 16, 17, 26 izvršnost 16

nezakonitost 16

razveljavljenje brez poziva strank 15

razveljavljenje z rzsodbo 16

zavlačevanje izvršitve rzsodbe upr. sodišč, odpomoč 17

Upravni akti, zavlačevanje rešitve v upr. postopanju, odpomoč 14

Upravno oblastvo: akti 11, 14 dolžnost izdati nov upravni akt po razveljavljenju starega pred upr. sodišči 16 nedelavnost, odpomoč 14

omejitev upravnih instanc na dve 12, 26

vezanost na izrek rzsodbe upravnih sodišč 16, 18

Upravno postopanje: nepravilno 14

oblike 15

pomanjkljivo 15

protislovno 14

Upravno sodišče:

disciplinska odgovornost članov 11

disciplinsko sodišče 50—52, 62, 66, 67

finančni oddelek 25

glasovanje 23, 24, 29, 30

imenovanje članov 10

krajevna pristojnost (Beograd, Celje, Dubrovnik, Sarajevo, Skoplje, Zagreb) 9, 19, 35

kvalifikacija članov 10

nadzorstvo državnega sveta nad delovanjem 14, 15, 27, 28

nadzorstvo ministrstva pravde 37, 43

naroki 14, 15, 27, 28

navzočnost strank ni potrebna 28

obnova postopanja 18

oddelki 9, 10, 22, 25

Upravno sodišče:

odloki 14, 17, 22, 23, 27
 odmori in odsotstva 25
 odstranitev sodnikov 10
 organizacija 9, 20
 osebe 19, 20, 25
 pisarji 65
 poročila o delovanju 26
 poslovni red 20—36
 postopanje 13—18, 26—34
 posvetovanje 15
 predsednik 20, 22, 25, 26, 28, 63
 prepisovalci 25
 pristojnost 11, 12, 26, 44, 45
 pritožbe:
 zoper občinske volitve 44
 zoper ustavitve sklepov občinskih odborov 45
 razpored poslov 22
 razprava 14, 15, 28—30
 resortiranje v ministrstvo pravde 42, 43
 roki za tožbe 13, 14, 44—46
 sedeži upr. sodišč 9, 19, 35
 sestava 9
 seznamek tožb 33
 služitelji 25
 sodniki 10, 22, 25, 64
 stroški postopanja 16, 30
 tajna razprava 15
 tajniki 25, 64, 65
 takse za tožbe 83—84
 tožba:
 dopustnost 11, 12, 14, 26
 oblika 13, 14
 odložilna moč le izjemo-
 ma 16
 roki 13, 14
 se vloži neposredno pri
 upr. sodišču 13
 taksiranje 83—84

Upravno sodišče:

tožba:
 zavrnitev z odlokom 14, 16
 zoper upravne akte 11, 13, 26
 upokojitev upr. sodnikov 5, 10
 ustanavljanje upr. sodišč 4
 ustavitve postopanja 27
 vročanje 28
 zastopstvo držav. interesov 13
 zaupni dokumenti 27
 zavlačevanje izvršilnih razsodb po upr. oblastvih 17
 zavrnitev tožb z odlokom 14, 27
 zvanja po uradn. zakonu 63—65

Uredba o razdelitvi ministrstev
 na oddelke 42—43

Uredbe, banovinske 2, 3

Ustavne določbe 1—7

Vpogled v spise 27

Zakon:

o civilnem postopku 34, 66
 o državnem svetu in upravnih sodiščih 7—19
 o notranji upravi 65—83
 o občinah 44—46
 o občnem upravnem postopku 43—44
 o poslovnem redu pri drž. svetu in uprav. sodiščih 20—36
 o sodnem kazenskem postopanju 40, 52, 66, 73

Zakon o sodnem postopanju v
civil. pravnih iz l. 1865.
34

- o sodni organizaciji 34
- o sodnikih 34
- o taksah 83—84
- o uradnikih 46—63
- o ureditvi predsedništva
ministrskega sveta 41—42

Zakon o ureditvi vrhovne
državne uprave 36—41

Zavlačevanje razsodb

Zavrnitev tožb z odlokom 14,
27

Zaupni dokumenti 27

Zvanja pri drž. svetu in upr.
sodiščih 63—65

28. zv.: Zakon o občinah. Druga, z izpr. in dop. izpopolnjena izdaja. Broš. Din 8'—, vez. Din 15'—.
29. zv.: »Cestni promet«, broš. Din 18'—, vez. Din 24'—.
30. zv.: Učbenik zakona o državnem računovodstvu, broširan Din 8'—.
31. zv.: Uredba o spojitvi občin v Dravski banovini. — Uredba o sestavi kandidatnih list, o sestavi in o poslovanju volilnih odborov in o glasovalnem postopku pri volitvah občinskih odborov v Dravski banovini, broš. Din 10'—.
32. zv.: Gasilstvo in požarna obramba, broš. Din 24'—, vez. 32'—.
33. zv.: Zakon o obrtih. Druga, pregledana, s pripombami in stvarnim kazalom opremljena izdaja, broš. Din 40'—, vez. Din 48'—, Razprodano.
34. zv.: Državni svet in upravna sodišča. Druga, pregledana izdaja. Broš. Din 16'—, vez. Din 24'—.
35. zv.: Zakon o kontroliranju čistine izdelkov iz zlata, srebra in platine, z izvršilno uredbo in žigovinsko tarifo, broš. Din 16'—.
36. zv.: Uredba o občinskih uslužbencih, broš. Din 10'—, Razpr.
37. zv.: Naredba o mrliško-preglednem redu. — Navodila za mrliškega preglednika, broš. Din 5'—.
38. zv.: Uredba o banovinski trošarini na vino in žganje, broš. Din 6'—.
39. zv.: Zakon o mestnih občinah, broš. Din 8'—.
40. zv.: Gradivo, norme in predpisi, vez. Din 60'—.
41. zv.: Naredba o odpiranju in zapiranju trgovinskih in obrtnih obratovalnic v Dravski banovini, broš. Din 3'—, Razprodano.
42. zv.: Zakon o nepravdnem postopku z uvodnim zakonom in zakon o zasilnih poteh, broš. Din 24'—, vezan Din 32'—.
43. zv.: Zakon o volilnih imenikih in zakon o volitvah narodnih poslancev, predelana izdaja, broš. Din 10'—.
44. zv.: Uredba o volitvi svetnikov trgovinskih, industrijskih in obrtnih zbornic, broš. Din 5'—.
45. zv.: Uredba o osebni in rodbinski dokladi državnih uslužbencev. — Uredba o osebni in rodbinski dokladi državnih upokojencev, broš. Din 6'—.
46. zv.: Pravilnik o višini nagrad za odvetniške posle, broš. Din 8'—.
47. zv.: Pravilnik o nadrobni prodaji tobačnih izdelkov itd., broš. Din 8'—.
48. zv.: Pravilnik o pokojninskem skladu stalnih monopolskih delavcev, broš. Din 4'—.
49. zv.: Pravilnik o finančnem poslovanju v občinah, broširan Din 16'—.

Sledijo nadaljnji zvezki.

V založbi tiskarne

so izšli 347.991 (497.1) (094.5)

leposlovje

Skladišče

PL

ZAKONI

Merkur /34, 1936

0143215

COBISS

UNIVERZA V LJUBLJANI
KNJIŽNICA PRAVNE FAKULTETE

- Mala knjižnica: zbirka 10 zvezkov, broš. Din 8'—
posamezni zvezki broš. Din 12'—, vez. Din 20'—
Dr. Ivo Šorli: Izbrani spisi, 6 zv., broš. Din 230'—, vez. Din 320'—
posamezni zvezki broš. Din 45'—, vez. Din 60'—
Emil Vachek: Kri ne kliče po maščevanju.
Roman, broš. Din 48'—, vez. Din 54'—
Conan Doyle - Mulaček: Pozna osveta. Detektivski
roman broš. Din 25'—, vez. Din 30'—
Krefft: V oklopnjaku okoli sveta. V dveh delih;
vsak del broš. Din 20'—, vez. Din 26'—
oba dela skupaj broš. Din 40'—, vez. Din 46'—
Ouida: Farnmor. Roman, broš. Din 28'—, vez. Din 35'—
J. Spicar: Martin Napuhek. Pravljica igrana za mla-
dino v petih slikah broš. Din 10'—
Radivoj Rehar: Popotovanje po zvezdi Večernici, broš. Din 12'—
Radivoj Rehar: Pesmi o kraljeviču Marku, kart. Din 36'—

Razno:

- Dr. Milan Vidmar: Moj pogled na svet vez. Din 120'—
Andrej Gabršček: Goriški Slovenci vez. Din 120'—
Dr. J. Matko: Perkusija in avskultacija vez. Din 150'—
Pomen trgovinskega registra broš. Din 4'—
Ženevske menične konvencije broš. Din 6'—
Dnevnik za babice broš. Din 4'—
Porodni izkazi broš. Din 1'—

Razne tiskovine po obrtnem zakonu.

Ob naročilu je poslati denar vnaprej in za odpravo in poštnino
še po 1 Din za izvod.